

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»



Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Περίοδος Γ' ἔτος 59ο Τεύχος 958

Μάϊος-Ιούνιος 2009

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμίνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἱδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

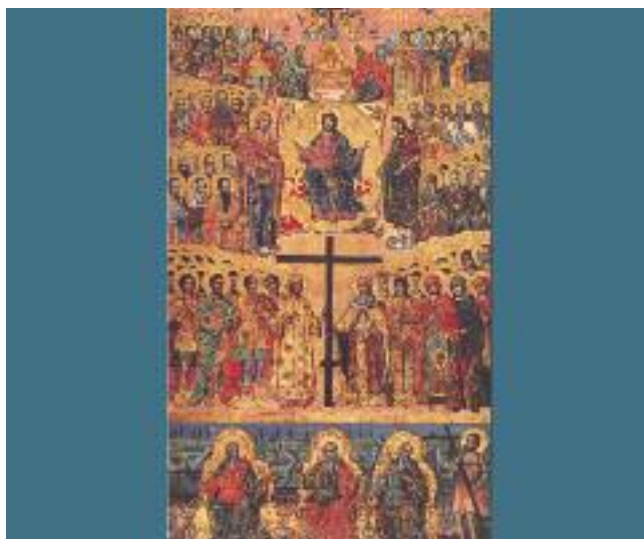
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τὴν διεύθυνσιν.



Εἰκὼν Ἑξαφύλλου:

Οἱ Ἅγιοι Πάντες.

Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κυριακὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ	3
Ἐθελοντικὴ Αἰμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθόδοξου Συνδέσμου	4
Ἀπάντησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χρυσόστομου πρὸς τὴν ἐφημε- ρίδα «Ὁρθόδοξος Τύπος»	5-7
Ἀπάντησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου πρὸς τὸν «Πειραιῶς» κ. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλον	8-9
Περὶ διαλόγου μετ' ἐνισταμένων	10-13
Ἀφιέρωμα	14
Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων	15
Μικρά καὶ οὐσιώδη	16-19
Τὴν Διακονίαν σου πληροφορήσον	20-23

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἀπόφευγε νὰ μιλᾷς αὐστηρῶς
καὶ μεγαλοφώνως, γιατί δίνεις τὴν
ὕποψία ὅτι εἶσαι μάταιος καὶ ἔχεις
μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό σου».

(Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης,
«Ἄλογος Πόλεμος»))

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ἦν Β΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἡμέρα μνήμης τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, διωργανώθη ἐόρτιος ἐκδήλωση, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 650 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου.

Ἡ ἐκδήλωση ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Πολιτιστικὸν Κέντρον τοῦ Δήμου Θέρμης μὲ μεγάλην συμμετοχὴν μικρῶν καὶ μεγάλων. Εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἔγιναν παρουσιάσεις τῶν κατασκευηστικῶν δραστηριοτήτων

τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Μητροπόλεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, μὲ ταυτόχρονον προβολὴν βίντεο καὶ φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματος ἐγένετο σύντομος ἀναφορά εἰς σημαντικὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα τῆς βιοτῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου καὶ ἠκολούθησαν τρεῖς ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις μὲ θέματα:

- «Συνοδοιπόροι τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου εἰς τὸ ταξίδι τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς»
- «Ἡ ὀρθόδοξος ἀσκητικὴ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παθῶν, κατὰ τὸν Ἀγ. Γρηγόριον»
- «Ἑρμηνευτικὴ προσέγγισις εἰς τὸν Δεκάλογον τῆς κατὰ Χριστὸν Νομοθεσίας»

αἱ ὁποῖαι ἐξεφωνήθησαν ἀντιστοίχως ἀπὸ τοὺς ἐξῆς νέους: Λεωνίδα Μ. Πίπτο, μέλους τῆς Συντονιστικῆς τοῦ Συνδέσμου, Ἑμμανουήλ Γιουρτζίδη, πτυχιούχου Θεολογίας καὶ Χρήστου Κωνσταντοῦλα, ὑπεύθυνου ὁργανώσεως τῆς ἐκδηλώσεως.

Τὴν ἐπιτυχημένην ταύτην ἐκδήλωσιν τῶν νέων τῆς Μητροπόλεως, ἐπελόγισεν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Μάξιμος καὶ τὴν ἐπευλόγησεν διὰ τῆς παρουσίας των οἱ κληρικοὶ τῆς Μητροπόλεως. Εἰς τὸ τέλος παρετέθη τράπεζα, ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Γεωργίου Θέρμης.



Ἑθελοντική Αἰμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου

Μέ τήν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ κατά τήν Κυριακήν τῶν Ἀγ. Πάντων 1/14 Ἰουνίου 2009, εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας, ἐπραγματοποιήθη ἡ πρώτη ἑθελοντική αἰμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου· ἕνα ἔργο τό ὁποῖο ἀνέλαβον νά φέρουν εἰς πέρας οἱ νέοι τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ἀπόφασή των κατά τήν Γ' συνάντησιν Ἀντιπροσώπων Νεότητος (1/14 Δεκεμβρίου 2008).



Κατά τό προηγούμενον διάστημα εἶχε προηγηθεῖ ἐκστρατεία ἐνημερώσεως τῶν νέων καί γενικῶς τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τήν εὐρύτεραν περιοχήν Πρωτευούσης, μέσῳ ἀνακοινώσεων εἰς τούς ναούς, ἀφισῶν καί ἠλεκτρονικῶν μηνυμάτων.

Τήν ἡμέραν τῆς αἰμοδοσίας κλιμάκιον τοῦ Τζανείου Νοσοκομείου μέ ἑξαμελές προσωπικόν καί τόν κατάλληλον ἐξοπλισμόν ἀφίχθη εἰς τόν Ναόν. Αἱ κλῖναι αἱ ὁποῖαι διετεθήσαν διά τήν αἰμοδοσίαν ἦσαν πέντε.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας λειτουργίας αἱ κυρίαί καί νεάνιδαι τῆς Ἑνορίας παρέθεσαν

πρόγευμα διά τούς ἑθελοντάς αἰμοδότας, τινές τῶν ὁποίων ἦσαν ἀπό ἄλλας ἐνορίας.



Τελικῶς συνεκεντρώθησαν 40 φιάλαι αἵματος διά τῶν ὁποίων συνεστήθη Τράπεζα Αἵματος διά πᾶσαν ἑκτακτον ἀνάγκην, εἰς δέ τούς ἑθελοντάς αἰμοδότας διανεμήθη ἕν ἀναμνηστικόν δῶρον. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἡ πρώτη προσπάθεια τῆς νεολαίας τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τόν τομέαν τοῦτον ἐστέφθη ὑπό ἐπιτυχίας.

Ἀξίζουν θερμά συγχαρητήρια εἰς ὅσους συνέδραμον εἰς τήν ἐπιτυχή ἑκβασιν τῆς θεαρέστου ταύτης ἐνεργείας, ἥτοι εἰς τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου, τό ὁποῖον ἐκάλυψε τά λειτουργικά ἔξοδα, τούς συνδέσμους νεότητος τοῦ Ἱ. Ναοῦ, οἱ ὁποῖοι

εἶχον τήν γενικήν ὁργάνωσιν, τάς κυρίας καί δεσποινίδας, αἱ ὁποῖαι ἐπεμελήθησαν τό πρόγευμα καί τούς συνδέσμους καί Ἐφημερίους τῶν Ἑνοριῶν αἱ ὁποῖαι ἀνταπεκρίθησαν μέ προθυμίαν.

Ἡ νέα συνάντησις διά ἑθελοντικήν προσφοράν αἵματος εἰς τόν αὐτόν χώρον, ὠρίσθη διά τήν Κυριακή 9/22 Νοεμβρίου 2009.



**ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
“ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ”**

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Παρακαλοῦμεν ὅπως δημοσιεύσητε, ἔστω καὶ καθυστερημένως, διὰ μεσολαβήσασαν ἀσθένειαν, τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν πρὸς τὸν Σεβ/τον κ. Σεραφεῖμ σχετικῶς μέ τὰ δημοσιευθέντα ὑπ’ αὐτοῦ ἐναντίον ἡμῶν, τῶν ἀποκαλουμένων παλαιοημερολογιτῶν, εἰς τὸ ἐγκριτὸν φύλλον τοῦ «Ὁρθοδόξου Τύπου», ὑπ’ ἀριθ. 1787 τῆς 12ης Ἰουνίου 2009.

► Εἶναι διαστροφή ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὅτι συνεστήσαμεν Ἐκκλησίαν ἰδίαν.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι δέν θά μετεχειρίζετο τὸν ἀνυπόστατον ἰσχυρισμὸν τοῦτον, εὕρισκόμενος εἰς κατάστασιν ἡρεμίας.

Δέν εἴμεθα οὔτε οἱ ἀδαεῖς, οὔτε οἱ ἀσεβεῖς τολμηταὶ τοιοῦτου ἀνοσιουργήματος. Τό ἀληθές τοῦ λόγου, ἀπέδειξαν οἱ ἀναλαβόντες τὸν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα αἰοίδιμοι καὶ κορυφαῖοι Ἀρχιερεῖς τὸ ἔτος 1935, Γερμανὸς Δημητριάδος καὶ πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος.

Εἴμεθα ἡ ἀκαινοτόμητος συνέχεια τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐν ἔτει 1924. Εἴμεθα ἡ ἀνύστακτος φρουρά.

Λέγομεν δέ σχίσμα, διότι τὸ νέον ἡμερολόγιον δέν καθιερώθη ὑπὸ Πανορθοδόξου Συνόδου κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ βιαίως καὶ δυναστικῶς καὶ συνεπῶς, ὡς ξένον καὶ ἄγνωστον μέτρον πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀποτελεῖ σχίσμα.

Εἴμεθα τὸ «λεῖμμα τῆς κατ’ ἐκλογὴν χάριτος» (Ρωμ. ΙΑ-5), «τό μικρόν ποίμνιον» τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ἅγιος Νικηφόρος καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἀναφέρουν «Εἰ δέ καὶ πάνν ὀλίγοι ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ εὐσεβείᾳ διαμένωσιν, οὗτοι εἰσὶν ἡ Ἐκκλησία».

Ἀγωνιζόμεθα τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924, ὑποστάντες μέτρα σκληρὰ διωγμῶν καὶ διαπομπεύσεων καὶ ἐξοριῶν, ἰδιαίτερως κατὰ τὴν ἀπαισίας μνήμης ἐποχὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ὅστις, σημειωτέον, κατεῖχεν δύο Μητροπόλεις, Ἀθηνῶν καὶ Ἰωαννίνων! (πρωτάκουστον εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἐκκλησίας!) Τοσοῦτον μένος ἐπέδειξεν οὗτος κατὰ τῶν Γ.Ο.Χ., ὥστε μετέβαλε τὰ ὑπόγεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἰς κουρεῖα παλαιοημερολογιτῶν κληρικῶν, τοὺς ὁποίους ἀφοῦ ἀπεσχημάτιζεν ἐξαπέλυε αὐτοὺς ἀνά τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν μέ τὴν φανέλλαν καὶ τὸ πανταλόνι, πρὸς γλεύην ὑπὸ τῶν θεατῶν!...

Παραλείπομεν τοὺς σφραγισμοὺς τῶν ἱερῶν ναῶν, τὴν διάλυσιν τῶν προσευχομένων, τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἐπιταφίου ὑπὸ ἀστυνομικῶν τὴν Μ. Παρασκευὴν κατὰ τὴν ὥραν τῆς περιφορᾶς ἄνευ ἱερέως καὶ πλείστας ἄλλας ἐπιδρομάς κατὰ τῶν πιστῶν!

Τότε ὁ γηραιὸς καὶ παλαίμαχος Ἱεράρχης Γερμανὸς Κυκλάδων ἐτελεύτησεν εἰς τὴν κρύπτην του καὶ ἐδόθη ἀπαγορευτικὴ διαταγὴ τῆς καθιερωμένης

νεκρολογίας, ταφείς μόνον υπό λαϊκῶν. Ὁ δὲ ὑπέρ-
γηρος ἕτερος Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης
Χρυσόστομος ὠδηγήθη εἰς μακράν ἐξορίαν διὰ
δευτέραν φοράν εἰς τὴν ἀπαραμύθητον Μονὴν
Ύψηλοῦ Μυτιλήνης, παρά τὰ 85 ἔτη του.

➤ Ἡ προσθήκη Γνήσιοι «Γ.Ο.Χ.» ἐτέθη ὡς ἔρμη-
νεύει διὰ τούς τιμώντας καὶ σεβομένους τὰς πατε-
ρικές ἐντολὰς καὶ παραγγελίας καὶ πρὸς διάκρισιν
ἀπὸ τῶν νεοημερολογιτῶν, φερόντων καὶ αὐτῶν
τό ὄνομα «ὀρθόδοξοι» (!)

Τό ὅτι αἱ ἄλλαι ἐκκλησίαι πού τηροῦν τό πάτριον
ἡμερολόγιον δέν διέκοψαν κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἑλ-
λαδικῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι λόγος κανονικός, δε-
δομένου ὅτι ἅπασαι αἱ ἐπὶ μέρους ἐκκλησίαι ὑπήχθη-
σαν ἐκουσίως εἰς τόν ἀρχόμενον ἐπάρατον οἰκου-
μενισμόν μέ τὴν σιωπηρὰν συγκατάθεσίν των εἰς τὴν
Ἐγκύκλιον τοῦ 1920 καὶ τό Συνέδριον τοῦ 1923 ὑπὸ
τόν Μελέτιον Μεταξάκη, ὅστις ἐφήρμοσε μετὰ τοῦ
Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου τὴν καινοτομίαν τοῦ
ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Γράφει ὁ κατὰ τὰ ἄλλα ἀγαπητός κ. Σεραφεῖμ, τόν
ὁποῖον καὶ συνεχάρημεν τηλεφωνικῶς διὰ τό δη-
μοσίευσμά του κατὰ τοῦ Βατικανοῦ, ὅτι οἱ ἅγιοι Πα-
τέρες Ἀθανάσιος, Μάρκος ὁ Εὐγενικός κ.ἄ., δέν
συνέστησαν ἰδίαν ἐκκλησίαν ἀλλ' ἔκοψαν τό μνη-
μόσυνον τῶν αἰρετικῶν. Τοῦ ἀπαντῶμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς
τό αὐτό πράττομεν χωρὶς νά συστήσωμεν ἰδίαν ἐκ-
κλησίαν, ὑπολειφθέντες ἢ συνέχεια τῆς παραδοθείσης
ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ καθ' ὅλου Ἑλλα-
δική Ἐκκλησία παρεσύρθη εἰς τόν νεοημερολογι-
τισμόν καὶ τόν οἰκουμενισμόν ὡς μέλος τοῦ Π.Σ.Ε. καὶ
ἠνώθη μετὰ τῶν παπικῶν ἀπὸ τοῦ 1965, ὅτε ἤνοιξε
τὰς θύρας ὁ Ἀθηναγόρας ἀνατολῆς καὶ δύσεως διὰ
τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων, χωρὶς καμμίαν διόρθω-
σιν τῶν αἰρετικῶν φρονημάτων τῆς δύσεως.

➤ Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν «μετάνοιαν καὶ ἀνάνη-
ψιν» τῶν Γ.Ο.Χ., ὡς γράφει ὁ κ. Σεραφεῖμ, νά μετα-
νοήσωμεν ἐκ ποίας παραβάσεως ἐκκλησιαστικῆς
νομοθεσίας καὶ νά ἀνανήψωμεν ἐκ ποίας πλάνης;
Ἐκ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τούς Πατέρας; Καὶ τί εἶδους
διαφορετικός πόλεμος θά ἐγένετο κατὰ τῶν τε-
κταινομένων τὴν προδοσίαν, ἐάν εὕρισκόμεθα καὶ
ἡμεῖς ἐντὸς τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας;

Τί ἀποτέλεσμα ἔσχε ἡ διὰ τοῦ χάρτου πολεμική
μέχρι σήμερον κατὰ τοῦ ἐπερχομένου ὀλέθρου, μέ
πρωτοπόρον τόν κ. Βαρθολομαῖον;

Ἀσφαλῶς οὐδένα, διότι πρόκειται περὶ χαρτο-
πολέμου.

Οἱ πατέρες περιτράνως ἐντέλλονται τὴν ἀπο-
τείχισιν! Μόνον τό τοιοῦτον μέτρον ἔχει θετικήν
ἀπόδοσιν.

➤ Ἀναφέρεται ὁ κατήγορος, ὅτι διὰ τῆς ἀλλαγῆς
τοῦ ἡμερολογίου δέν ἐγένετο μετακίνησις τοῦ
Πάσχα καὶ συνεπῶς δέν ἰσχύουν τὰ ἐπιτίμια τῶν
Πατέρων.

Τὸν ἐρωτῶμεν: Ἡ λεγομένη «ὀρθόδοξος» ἐκ-
κλησία τῆς Φιλανδίας, πότε κάνει Πάσχα; Κάνει
μετὰ τῶν παπικῶν! Ὑφίσταται κοινωνία τῆς Ἑλλα-
δικῆς Ἐκκλησίας μετ' αὐτῆς; Μάλιστα! Δυστυχῶς ἢ
ὑπόθεσις βαίνει ὀλοταχῶς πρὸς ὀλοκληρωμένην
ἔνωσιν μετὰ τῶν Παπικῶν, ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη καὶ
τό πρωτεῖον τοῦ πάπα, τώρα μένει ν' ἀναγνωρισθῇ
καὶ τό ἀλάθητον!

➤ Ἀναφέρει ἐν συνεχείᾳ περὶ ἀντιχαλκηδονίων
Μονοφυσιτῶν καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν, ὅτι ἡ Ἐκκλη-
σία δέν ἔχει ἀποφανθῇ διὰ πανορθόδοξου Συνόδου
περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν μυστηρίων των καὶ καθὼς
συμπεραίνεται ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς ἀληθείας!

Καὶ πάλιν τόν ἐρωτῶμεν:

Ἄγνοεῖ τὴν προδοσίαν εἰς Σαμπεζύ καὶ Μπε-
λεμέντ;

Το ἀντίθετον συμβαίνει ἐξ ὅσων ἀναφέρει ὁ Σε-
βασμιώτατος.

Δυστυχῶς, ἀνεγνωρίσθησαν μυστήρια καὶ τῶν
Μονοφυσιτῶν καὶ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, οἱ δέ συ-
νυπογράψαντες, τυγχάνουν μέλη ἐπιτροπῆς τῆς
Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Δέν χρειάζεται συνεπῶς οὐδεὶς μὴ ὀρθοφρονῶν
νά κηρύξη γυμνῇ τῇ κεφαλῇ αἰρετικά φρονήματα,
ὥστε νά ἀποφανθῇ ἡ Ἐκκλησία, δεδομένου ὅτι ἡ
κατάργησις τῶν ἱερῶν κανόνων συντελεῖται μυστι-
κῶ τῷ τρόπῳ. Αὐτό εἶναι σήμερον τό συναντῶμε-
νον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀποδείξεις: Τί μέτρα ἐλήφθησαν κατὰ τοῦ κ. Βαρ-
θολομαίου, ὅστις προκλητικῶς καὶ πεπαρησια-
σμένως συμπροσεύχεται καὶ συλλειτουργεῖ μετὰ
τοῦ Πάπα καὶ μεθ' ὅλων τῶν αἰρετικῶν;

Ὡσαύτως, πῶς ἀντιμετωπίζεται τό Πατριαρχεῖον
Ἀντιοχείας, τό ὁποῖον ἔχει κοινωνίαν μετὰ τῶν μο-
νοφυσιτῶν; Ὁμοίως καὶ τό Πατριαρχεῖον τῆς Ἀλε-
ξανδρείας πού ἀναγνωρίζει τὰ μυστήρια τῶν Κο-
πτῶν; Μήπως δέν ὑφίσταται κοινωνία;

Ἀντιθέτως ὑφίσταται!

Δέν σᾶς ἀρκοῦν αὐτά Σεβασμιώτατε διά νά ὁμολογήσετε τήν ἀλήθειαν;

► Κάνετε λόγον ἐπιπροσθέτως περί τοῦ Ἁγίου Φωτός, ὡς σημείου εὐαρεστήσεως τάχα τοῦ Θεοῦ, εἰς τά ὡς ἀνωτέρω συμβαίνοντα οἰκτρά καί κακόδοξα. Ὁ πανοικτίρμων Θεός, τοῦ ὁποίου αἱ βουλαί εἶναι ἀνεξιχνίαστοι καί ἀνεξερεύνητοι, ἀγαπᾷ καί θέλει ὅλων τήν σωτηρίαν καί διά τοῦτο ὑπομένει καί ἀναμένει τήν ἐπιστροφήν ὅλων πρὸς Αὐτόν, χωρίς νά ἐκδικεῖται.

Παραθέτομεν τό ἐξῆς γεγονός ὡς ἀντίλογον.

Ὁ μοσχολατρήσας λαός τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ ἐρήμῳ, μήπως ἐστερήθη τοῦ οὐρανοῦ μάννα; Ὅχι μόνον δέν ἐστερήθη, ἀλλά καί καθ' ὅλον τό τεσσαρακονταετές διάστημα τῆς περιπλανήσεώς του εἰς τήν ἐρημον, παρά τό ὅτι δέν ἔπαυσε παραπικραίων τόν Εὐεργέτην τοῦ Θεόν, ἐν τούτοις δέν τόν ἐστέρησε ὁ Θεός ὅχι μόνον τοῦ μάννα ἀλλά καί τοῦ ὕδατος ἐκ τῆς ἀκροτόμου πέτρας, τόν Χριστόν, κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Ἀλλά διατί νά ἀσχολούμεθα μέ τήν ἄσχετον πρὸς τήν ὑπόθεσίν μας λάμπιν τοῦ Ἁγίου Φωτός ἀφοῦ ἔχομεν εἰδικήν μαρτυρίαν τοῦ οὐρανοῦ διά τό πατροπαράδοτον ἡμερολόγιον;

Ἐν ἔτει 1925, 14 Σεπτεμβρίου κατά τό Πάτριον ἐορτολόγιον γενομένης ἀγρυπνίας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἶχον συγκεντρωθεῖ κρυφίως 2000 διωκόμενοι πιστοί εἰς τό μονύδριον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρά τούς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ, ἄνωθεν τοῦ Χολαργοῦ, διά νά ἐορτάσουν τήν μεγάλην ἡμέραν, ὅτε κατά τό μεσονύκτιον ἔλαμψεν οὐρανόθεν ὁ τίμιος Σταυρός ρίπτων τὰς ἀκτίνας του εἰς τό μονύδριον καί φωτίζον τό ἔξωθεν τοῦ ναοῦ συγκεντρωμένον πλῆθος. Τό γεγονός διεφημίσθη πρῶτον, ὑπό τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς πού κατέφθασε διά τήν σύλληψιν τοῦ ἱερέως. Οἱ ἄνδρες ἐκθαμβοί καί περιδεεῖς καταθέσαντες τά ὅπλα προσήλθον γονυπετεῖς ἀσπαζόμενοι τόν τίμιον Σταυρόν καί τήν χεῖρα τοῦ ἱερέως, ζητοῦντες συγχώρησιν!

Περί τό γεγονός τοῦτο κατεβλήθη μεγάλη προσπάθεια ὑπό τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τῶν Ἀρχῶν ὅπως παρασιωποιηθῇ τοῦτο, ἀλλά οἱ ἐφημερίδες τό διέδωσαν εἰς τό κοινόν (ἐφημ. “ΣΚΡΙΠ”, 15/28-9-1925).

Χρειάζεται ἄλλη μαρτυρία; Διά τούς ἀνεπηρεάστους ἀσφαλῶς ὄχι!

► Γράφει ὁ κ. Σεραφεῖμ ὅτι λόγος πού ἐπέβαλε τό νέον ἡμερολόγιον, ἦτο ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρόνου.

Ἡ αἰτιολογία εἶναι ἀβάσιμος, δεδομένου ὅτι ἀκρίβεια χρόνου δέν ὑπάρχει οὔτε εἰς τό νέον ἡμερολόγιον, ἀφοῦ κατά τούς εἰδικούς πρὸς τό θέμα δέν ἔχει εὑρεθεῖ τό τροπικόν ἔτος.

► Ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα ὑπερορίου χειροτονίας, ἀπαντῶμεν ὅτι εἰς καιρόν διωγμοῦ τῆς Ἐκκλησίας οἱ κανόνες τῶν Πατέρων οἰκονομοῦνται πρὸς τό μείζον συμφέρον, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς ταμιούχος τῆς θείας χάριτος ἔχει τό δικαίωμα νά ἐφαρμόσει ὅτε μέν τήν ἀκρίβειαν, ὅτε δέ τήν οἰκονομίαν κατά τό μέτρον τῆς ἀνάγκης, καθὼς καί εἰς τόν καιρόν τοῦ παραβάτου Ἰουλιανοῦ, ὁ ἅγιος Σαμοσάτων Εὐσέβιος φορέσας στρατιωτικὴν στολήν περιήρχετο πόλεις καί χώρας ἐνισχύων τούς πιστούς καί χειροτονῶν παντός βαθμοῦ κληρικούς, καθὼς καί ἄλλαι παρόμοιαι περιπτώσεις ἔχουν λάβει χώραν, ἐνῶ διά τήν ἰδικήν σας χειροτονίαν Σεβασμιώτατε οὐδεὶς λόγος συνέτρεχε διά νά γίνη ἐκτός Ἑλλάδος!

Οἱ Γ.Ο.Χ. ἀποθανόντος τοῦ μακαριστοῦ Χρυσόστομου, ἐμείναμεν ὀρφανοὶ Ἀρχιερέως μέ κίνδυνον μέγαν διά τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς πίστεώς μας, ὁπότε «ἐξ ἀνάγκης καί νόμου μετάθεσις γίνεται» κατά τόν θεῖον Παῦλον.

► Διά τήν ἀναφερομένην δέ κατανομήν τοῦ ποιμνίου μας ἀπαντῶμεν, ὅτι ὁ καθαιρεθεὶς Αὐξέντιος παραφρονήσας εἶχε χειροτονήσῃ τόν Τσάκον καί ἄλλους παρομοίους, τῶν ὁποίων οἱ διάδοχοι θέσαντες πορισμόν τήν εὐσέβειαν καί τόν ἀνυπεράσπιστον ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα ὡς ἀναβάθραν, ἐγένοντο αἱ σύγχρονοι γεννίτσαροι τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, περιβληθέντες ἀχειροτονήτως τήν ἀρχιερατικὴν ἀμφίεσιν διά νά θηρεύσουν Ἡροστράτειον δόξαν.

Εἶναι ἡ πληγὴ καί τό μίasma τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος καί οὐδεὶς λόγος περί αὐτῶν, διά τούς σοβαροὺς καί τόν Θεόν φοβουμένους.

«Ἐστι δίκης ὀφθαλμός ὃς τά πάνθ' ὁρᾷ».

Μετά τιμῆς

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ἀπάντησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου πρὸς τὸν «Πειραιῶς» κ. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλον

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίου Νικολάου Παιανίας 22.6.2009

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Ὁ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλος εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας, δημοσιευθεῖσα τὴν 12ην.6.2009, ἀνταπαντᾷ εἰς ἐπιστολήν ἀφενὸς μὲν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου κ. Χρυσόστομου Β' (Κιούσης) καὶ ἀφετέρου εἰς ἰδικήν μου τοιαύτη. Καί μέ τά ὅσα «πομπῶδη καὶ βαρύγδουπα» γράφει ὁ σεβ., ἀνταπαντῶν στήν ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας, δέν θά ἀσχοληθῶ ἐγὼ ἐδῶ. Ἀρμοδιότερος ἐμοῦ νά ἀπαντήσῃ, εἶναι ὁ παλαίμαχος καὶ πολύπειρος Ἀρχιεπίσκοπός μας, τόν ὁποῖον ἄλλωστε ἀφοροῦν τά ὅσα παρατηρεῖ στήν ἐπιστολήν του ὁ κ. Σεραφεῖμ.

Ὅφειλῶ ὅμως ἐγὼ νά προβῶ εἰς ἐλάχιστους παρατηρήσεις, στά ὅσα γενικῶς περὶ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου καὶ εἰδικῶς περὶ τῆς ἰδικῆς μου ἐπιστολῆς παραθέτει ὁ ἐν λόγῳ Νεοημερολογίτης Μητροπολίτης στήν ἀπάντησίν του.

1. Γράφει διὰ τούς Παλαιοημερολογίτας ὁ κ. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλος, τά ὁποῖα ἄλλωστε ἐπισημαίνετε καί σεῖς, κ. Διευθυντά, στήν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδος σας. Λέει ὅτι οἱ οὗτοι «εὐρίσκονται ἐκτός τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι τοὺς καλεῖ εἰς ἀνάνηψιν καὶ μετάνοια, ὅτι δέν ἐπενεργεῖ ἡ θεία Χάρις τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς πολυδιασπασμένας παρατάξεις των, ὅτι δέν ἔχουν κανονικὴν ἱερωσύνην οἱ τελοῦντες τὰ ἱερά μυστήρια, ὅτι πολλοὶ καθηρημένοι κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας προσέφυγαν εἰς τοὺς ΓΟΧ»!

Ὅλα αὐτά, τά ὁποῖα γράφει ὁ κ. Σεραφεῖμ, εἶναι ὀρθά, ἀλλὰ ἀπὸ τήν... ἀνάποδη! Δηλ. θά

ἴσχυον μόνον, ἂν ἐλέγοντο ἀπὸ ἐμέ καὶ ἀπευθύνοντο σ' αὐτόν! Τοῦτο δέ, ἐπειδὴ αὐτός βρίσκεται ἐκτός τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ ποτέ νά ἔχῃ σχέσιν μέ οἵανδήποτε αἵρεσιν, καὶ προπαντός τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἡ ὁποία λυμαίνεται τόν χώρον του. Ἀλλὰ, ὅλα αὐτά δέν μπορῶ νά ἀναπτύξω καὶ τεκμηριώσω ἐδῶ, ἐπειδὴ ὁ χώρος τῆς ἐφημερίδος εἶναι λίαν περιορισμένος καὶ θά ἔκαμνον κατάχρησιν τῆς φιλοξενίας μου.

2. Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλος μολονότι ρητῶς ἀναφέρεται στήν ἐπιστολήν μου, ἐν τούτοις ἀποφεύγει ν' ἀπαντήσῃ στό περιεχόμενό της, καὶ ἀκόμη, διαστρέφει ἀπαραδέκτως τά ὅσα λέω ἐγὼ. Εἰδικῶς:

Ὁ κ. Σεραφεῖμ στό Δελτίο Τύπου τῆς Μητροπόλεως του ὑποστήριξε ὅτι εἶναι «καθηρημένοι κληρικοί αἱ κεφαλαί τῶν παρατάξεων τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου» καὶ ὅτι «οἱ προκαθήμενοι τῶν παρατάξεων (τῶν ΓΟΧ) εἴτε εἶχον καθαιρεθῇ διὰ ἡθικά καὶ ἄλλα παραπτώματα, προσέφυγον εἰς τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον»!

Στήν ρηθεῖσα ἐπιστολή μου, τόν διέψευσα. Εἶπον, ὅτι τοῦτο «εἶναι ψευδές καὶ συκοφαντικόν. Τόσον ὁ Προκαθέμενος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον, Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Κιούσης, ὅσον καὶ οἱ φερόμενοι ὡς Προκαθήμενοι τῶν ἐξ αὐτῆς ἀποσπασθεισῶν παρατάξεων, οὐδεὶς καθηρέθη ποτέ δι' ἡθικά ζητήματα, πολὺ δέ περισσότερον οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν καθηρέθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Νέου καὶ ἐν συνεχείᾳ, διὰ τόν λόγον αὐτόν κατέφυγε δῆθεν εἰς τό Παλαιόν. Ἀπεναντίας,

τό αντίθετον εἶναι ἀληθές. Ἐπίσκοποι τοῦ Παλαιοῦ, μόλις καθιερώθησαν κανονικῶς, δι' ἄλλα καί ὄχι ἠθικά ζητήματα, κατέφυγον εἰς τό Νέον καί ἐγένοντο δεκτοί, ὡς «φλωριά Κωσταντινάτα», μέ ἀνοικτάς ἀγκάλας!

Ἀντί, λοιπόν, νά φιλοτιμηθῇ ὁ κ. Σεραφεῖμ ν' ἀπαντήσῃ στά ὅσα πιά πάνω ἔγραψα, στήν ἀπάντησί του τώρα στήν ἐπιστολή μου, γράφει, διαμαρτύρομαι «ὅτι οὐδεὶς καθιερωμένος κληρικός τῆς Ἐκκλησίας (ἐννοεῖ τοῦ Νέου) δι' ἠθικά ζητήματα κατέφυγεν εἰς τάς παρατάξεις τῶν ΓΟΧ»! Καί ἀναφέρει ὅτι γνωρίζει πολλές περιπτώσεις καθιερωμένων διά ἠθικά παραπτώματα, οἱ ὅποιοι κατέφυγαν σέ παρατάξεις τῶν ΓΟΧ. Μνημονεύει δέ τήν περίπτωσιν τοῦ Δωροθέου Τσάκου.

Ἀλλά, καί πάλιν, ὁ σεβ. κ. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλος παραποιεῖ τήν ἀλήθειαν.

Ἐγώ, δέν διαμαρτυρήθηκα ποτέ ὑποστηρίζοντας δῆθεν αὐτό πού μοῦ ἀποδίδει οὗτος, «ὅτι οὐδεὶς καθιερωμένος κληρικός τῆς Ἐκκλησίας (τοῦ Νέου) δι' ἠθικά ζητήματα κατέφυγεν εἰς τάς παρατάξεις τῶν ΓΟΧ»! Ἀντίθετα, διαμαρτυρήθηκα διά τό ὑποστηριζόμενον ἀπό αὐτόν ὅτι δῆθεν εἶναι «καθιερωμένοι κληρικοί αἱ κεφαλαί τῶν παρατάξεων τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου» καί ὅτι «οἱ προκαθήμενοι τῶν παρατάξεων (τῶν ΓΟΧ) εἴτε εἶχον καθαιρεθῇ διά ἠθικά καί ἄλλα παραπτώματα, προσέφυγον εἰς τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον».

Εἶπα ὅτι αἱ κεφαλαί (δηλ. οἱ Ἀρχιεπίσκοποι) τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, ἀλλά καί τῶν ἄλλων λεγομένων Παρατάξεων, δέν καθιερώθησαν ποτέ ἀπό τήν Ἐκκλησία τοῦ Νέου!

Ἐξάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ στό κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον Ἡμερολόγιόν της δημοσιεύει κατάλογον τῶν κληρικῶν της. Στόν κατάλογον αὐτόν παραπέμπω τόν κ. Σεραφεῖμ, διά νά εἴπῃ ποῖος ἐξ αὐτῶν καθιερώθη ποτέ, καί μάλιστα δι' ἠθικά παραπτώματα. Τόν πληροφορῶ, ὅτι οὐδεὶς ποτέ καθιερώθη ἀπό τήν Ἐκκλησία του. Δέν εἶναι ἐπομένως τοῦτο ψεῦδος καί συκοφαντία;

Ἀναφέρει ἐπίσης ὁ κ. Σεραφεῖμ τήν περί-

πτωσιν τοῦ καθιερωμένου ἀπό τό Νέο, Νεοημερολογίτου Δωροθέου Τσάκου, τόν ὁποῖο, ἀτυχῶς δύο ἐπίσκοποι τοῦ Παλαιοῦ, κρυφίως τόν ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον. Τήν μυστική αὐτή χειροτονία, μόλις ἔγινε γνωστή, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Παλαιοῦ τήν ἀπεκήρυξε, δέν ἔκανε ποτέ αὐτόν δεκτόν στούς κόλπους της, τούς δέ χειροτονήσαντας αὐτόν καθήρεσε.

Εἶναι δυνατόν ὁ σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ νά θεωρεῖ μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ τόν Δωρόθεον Τσάκον; Ὅσον εἶναι δυνατόν νά θεωρεῖτο μέλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ διαβόητος ἐκεῖνος πάπα-Εὐθύμ, τόν ὁποῖο δύο ἐπίσκοποι τοῦ Πατριαρχείου πάλαι ποτέ ἐχειροτόνησαν ἐπίσκοπον, ἄλλο τόσον εἶναι δυνατόν νά θεωρεῖται μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαιοῦ ὁ Δωρόθεος Τσάκος, ἀλλά καί ὅσοι «ἐχειροτονήθησαν» ἀπό καθιερωμένους, ἢ αὐτοχειροτόνητους, τούς ὁποίους ὅλως σκοπίμως ὁ κ. Σεραφεῖμ συγκαταριθμεῖ στούς Παλαιοημερολογίτας!

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ἁγίου Φωτός, τό ὁποῖον ὁ κ. Σεραφεῖμ χαρακτηρίζει ἀδοκίμως «ἀχειροποιήτον», δέν ἀποτελεῖ τοῦτο ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Νέου εἶναι ἡ πραγματική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἐπρεπε νά γνωρίζει ὁ σεβ. ὅτι καί στούς αἰρετικούς τελοῦνται ἐνίοτε θαύματα, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι οὗτοι εἶναι ὀρθόδοξοι!

Εὐχαριστῶ διά τήν φιλοξενίαν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ἀττικῆς καί Διαυλείας Ἀκάκιος





Περί διαλόγου μετ' Ἐνισταμένων

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ συζητήσις κατέληξαν εἰς τὰ «δέκα σημεία» τὰ ὁποῖα ἡ ἰδική μας πλευρά ἐχαρακτήρισεν πολὺ σημαντικά καὶ ἀδιαπραγμάτευτα καὶ τὰ ὁποῖα ἐὰν ἐγένοντο δεκτὰ θὰ ἔδιδαν εἰς ἡμᾶς τὴν δυνατότητα νὰ ἄρωμεν τὰς καθαιρέσεις τοῦ 1986 καὶ νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Τὰ δέκα ταῦτα σημεία ἐζητήθη ἀπὸ τὴν πλευράν τῶν Ἐνισταμένων νὰ κοινοποιηθοῦν εἰς αὐτοὺς διὰ Συνοδικῆς ἐπιστολῆς ὥστε νὰ ἀπαντήσουν. Ὡς ἐκ τούτου ἐστάλη εἰς αὐτοὺς ἡ ἐπιστολὴ ἡ ὁποία δημοσιεύεται ἀκολουθῶς μετὰ τῆς ἀπαντήσεως τῶν Ἐνισταμένων καὶ τῆς ἡμετέρας ἀνταπαντήσεως:



Ἀριθμός Πρωτ. γ - 1141
Ἐν Ἀθίνας, 9/22-9-2008

Πρὸς
Τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλὴ Ἀττικῆς

Ἀριθμός Πρωτ. γ-1141

Ἐν Ἀθίνας, 9/22-9-2008

Πρὸς
Τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλὴ Ἀττικῆς

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Ἀνακεφαλαιώνοντας τὰ ὅσα εἶπωμεν εἰς τὰς μεταξύ μας προφορικές συζητήσεις διευκρινίζομεν ὅτι τὰ σημεία, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ περιέχονται εἰς ἐν ὑμέτερον ἔγγραφον πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς θεωροῦμε πολὺ σημαντικά καὶ ἀδιαπραγμάτευτα, εἶναι τὰ κάτωθι:

- Τὸ ἔγγραφο πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐμπεριέχει:
 - ἀναγνώρισιν ὅτι ἡ ἀποτείχισις, τοῦ 1984 καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ διὰ χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια
 - ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἱρέσεως

▫ ἀπόρριψιν τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοημερολογητισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας»

▫ ἀποδοχὴν τοῦ ὅτι δέν πρέπει νὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὰ μέλη τοῦ νεοημερολογητισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ πρὶν ἐνταχθοῦν εἰς τὴν γνησίαν Ὁρθοδοξίαν

▫ τὴν διὰ χρίσματος ἀποδοχὴν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ν/η-οἰκουμενισμοῦ

▫ τὴν διὰ βαπτίσματος ἀποδοχὴν ὅσων δέν φέρουν οὐδέ τόν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος

▫ ἀνάκλησιν τῆς ἐκφράσεως «ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας» διὰ τούς αἱρετικούς

▫ παραδοχὴν τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Διασποράς καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

▫ Παραδοχὴν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ παραμένοντες εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ των ἢ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξύ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τὸ δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ κάθε αἱρέσεως.

Ἀκόμη, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀντικαταστήσῃτε ὅπου ἀνωτέρω τὸ «Γ.Ο.Χ.» διὰ τοῦ «Ἐνισταμένου» πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων. Ἐν τοιοῦτον θὰ διευκόλυνεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ μείζονος ἐμποδίου μεταξύ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἦτο τῶν καθαιρέσεων τοῦ 1986.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου
† Ὁ Μαρθῶνος Φώτιος



Ἀριθ. Πρωτ. 527

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Κάνιγγος 32, Ὅροφος γ'
εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 2008 ἐκ. ἡμ.
† Ἀγίου Προφήτου Δανιὴλ
καὶ τῶν Τριῶν Παίδων

Μακαριώτατε·
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί καὶ Πατέρες
Ἀσπαζόμεθα Ὑμᾶς ἐν φιλήματι εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ!

α. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου αἱ Ἱεραὶ ἡμῶν Σύνοδοι, μέσῳ τριμελῶν ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῶν, ἔχουν ἐγκαινιάσει ἕνα Ἀνεπίσημον Διάλογον, εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἀποκαταστάσεως, σὺν Θεῷ, τῆς διαταραχθείσης ἀπὸ τοῦ 1984 ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μας.

β. Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἑπτὰ Συνεδριάσεις (Α΄: 16/29 Β΄ 2008, Μέγαρο - Ζ΄: 28 ΙΑ΄ 11 ΙΒ΄ 2008, Πειραιεύς), τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἐπιδειχθῆ ἐκ μέρους ἡμῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνισταμένων, ἡ σαφὴς καὶ εἰλικρινὴς διάθεσις διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ θεαρέστου ὁράματος τῆς Ἐνώσεως.

γ. Ἡ διάθεσις μας αὐτὴ ἀνεδείχθη εἰς τὴν πληρότητα αὐτῆς, ὅταν κατὰ τὰς Συνεδριάσεις Ε΄ (19.9.2008, Πειραιεύς) καὶ ΣΤ΄ (29.10.2008, Φυλὴ), ἐδηλώσαμεν ρητῶς, ὅτι παρὰ τὰς διαπιστωθείσας οὐσιώδεις διαφορὰς εἰς τὴν ἐκκλησιολογικὴν μας αὐτοσυνειδησίαν, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ προβῶμεν, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, εἰς ὑποχωρήσεις, ὅπου-δήποτε θὰ ἦτο δυνατόν, πρὸς ὑπέρβασιν τῆς διαίρεσεως.

δ. Μάλιστα, κατὰ τὴν Συνεδρίαν Ζ΄ (28.11.2008, Πειραιεύς), προέβημεν καὶ γραπτῶς (Υπόμνημα - Ἐκκλησις Α΄, 25.11.2008 ἐκ.ἡμ.) εἰς τὴν ἐπισήμανσιν τῶν βασικῶν καὶ οὐσιωδῶν θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διεπιστώθη σύμπτωσις ἀπόψεων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὰς προαναφερθείσας Συνεδριάσεις Αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συνωμολογήσαμεν τὰ ἑξῆς:

1. Εἴμεθα Ὁρθόδοξοι, ἀνήκοντες εἰς μίαν Οἰκογένειαν καὶ συναποτελοῦντες τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἡ ἐνότης τῆς Οἰκογενείας Αὐτῆς ἔχει διαταραχθῆ ἐξ αἰτίας λαθῶν, καλῇ τῇ προαιρέσει, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

3. Τὸ μείζον θέμα, τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς, εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (1920 κ.ε.), ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται τὸ Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου (1924 κ.ε.).

4. Κοινὴ ἀναφορά σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης μας εἶναι τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Καβουρίδου, † 1955).

5. Αἱ ἀρχιερατικαὶ ἡμῶν Χειροτονίαι ἔχουν κοινήν ἀφητηρίαν (Ρῶσοι Διασπορᾶς, 1960 καὶ 1962, ἐπικυρωθεῖσαι λίαν ἐπισήμως (1969 κ.ε.).

6. Μέχρι τοῦ 1979 (καὶ περαιτέρω, μέχρι τοῦ 1984) ὑφίστατο μεταξύ ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία.

ε. Ἐν τούτοις, ἔχει ζητηθῆ ὑφ' Ὑμῶν (Ἑμέτερον Γράμμα, ἀριθ. πρωτ. γ-1141/9-22.9.2008), ὅπως ἡ ἡμετέρα Ἱερά Σύνοδος λάβῃ θέσιν ἐπὶ τινων «σημείων», τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε «πολύ σημαντικὰ καὶ ἀδιαπραγμάτευτα».

στ. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Αὐτῆς Συνεδρίαν ΛΕ΄/4.10.2008 ἐκ.ἡμ., ἐξήτασεν ἐμβριθῶς κατ' ἄρθρον τὰ «σημεῖα» αὐτά, αἱ δὲ παρατηρήσεις μας ἐπ' αὐτῶν καταγράφονται ἐν συντομίᾳ ὡς ἀκολουθῶς ἐν εἵδει Θέσεων:

στ1. Τὸ ἡμέτερον ἔγγραφον πρὸς Ὑμᾶς, προφανῶς εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως ἡμῶν πρὸς ἔνωσιν, «πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

* Τὸ «σημεῖον» τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κατ' ἀρχὴν (in principio) οὐσιωδῶς θέμα δι' ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀφορᾷ τὴν τελικὴν καὶ σὺν Θεῷ αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ Διαλόγου.

στ2. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων νὰ ἀναγνωρίσωμεν, «ὅτι ἡ ἀποτείχισις τοῦ 1984 καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ διὰ χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια».

* Ἄν καὶ ἡ Ἀποτείχισις ἡμῶν τοῦ 1984 δὲν ἀπετέλει πρᾶξιν ἔναντι τῆς τότε / καὶ νῦν Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐν τούτοις πρὸ εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν κλίμα, δι' ἡμᾶς ἦτο ἡ Ἀποτείχισις ἐκείνη, ὡς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀρχιερατικαὶ ἡμῶν Χειροτονίαι, πράξεις ἐπιβεβλημέναι καὶ γενόμεναι καλῇ τῇ πίστει.

* Παρὰ ταῦτα, χάριν δὲ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς, δυνάμεθα σήμερον νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας ὡς βειασμένας.

στ3. Ζητεῖται τὴν ὑπὸ τῶν Ἐνισταμένων «ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἵρέσεως».

* Ἄπαντα τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἐθεώρουν ἀνέκαθεν καὶ ἐχαρακτήριζον ἀνεπιφυλάκτως τὸν Οἰκουμενισμόν ὡς αἵρεσιν καὶ δὴ παναἵρεσιν, ἐξ αἰτίας δὲ αὐτῆς τῆς θεωρήσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὀνομάζον ἐαυτοὺς Ἀντι-οἰκουμενιστὰς καὶ προάγουσιν τὸν Ἀντι-οἰκουμενισμόν μέσῳ ἀναριθμητῶν ἐιδικῶν ἄρθρων, βιβλίων, περιοδικῶν, παραγωγῶν καὶ Ἐκδηλώσεων.

στ4. Ζητεῖται νὰ προβῶμεν εἰς «ἀπόρριψιν» τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας».

* Ἡ ὄντως ἀδόκιμος ἐκφρασις αὐτῇ, χρησιμοποιηθεῖσα ποτε ὑπὸ ἡμετέρου Ἐπισκόπου καὶ ἤδη ἀποσυρθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἄστοχος, οὐδέποτε ἀπετέλεσεν ἐπίσημον ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων συνοδικὴν διακήρυξιν, οὔτε ἐχρησιμοποιήθη ποτέ, πολλῶ μᾶλλον δὲ ἐνεσωματώθη, εἰς κείμενα βασικά καὶ θεμελιώδη, ἐκφράζοντα τὴν ἐκκλησιολογικὴν καὶ ἀντι-οἰκουμενιστικὴν ἡμῶν αὐτοσυνειδησίαν.

στ5. Ζητεῖται νὰ ἀποδεχθῶμεν, «ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὰ μέλη τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ - Οἰκουμενισμοῦ πρὶν ἐνταχθοῦν εἰς τὴν γνησίαν Ὁρθοδοξίαν».

* Θεωροῦμεν ὡς κατ' ἀρχὴν (in principio) ὀρθὴν τὴν πρακτικὴν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐφαρμόζομεν. Ἄλλωστε, συνοδικῇ ἀποφάσει, ἀνακοινώνομεν πρὸ τῆς θείας Μεταλήψεως ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἡμῶν Ναοῖς, ὅτι δύνανται νὰ κοινωνήσουν μόνοι ὅσοι -ἐκτός τῆς γενικῆς προετοιμασίας- ἐξομολογοῦνται εἰς Πνευματικούς Πατέρας τῆς ἡμετέρας Δικαιοδοσίας καὶ εὐρύτερον τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

στ6. Ζητεῖται νὰ ἐφαρμόζωμεν «τὴν διὰ χρίσματος

ἀποδοχήν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ - οἰκουμενισμοῦ».

* Ἄν καί ἡ μέχρι τοῦδε πρακτική τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου προέβλεπε τήν ἐνίστε χρήσιν τῶν προσερχομένων δι' Ἀγίου Μύρου, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καί βάσει ἐιδικῆς Ἀκολουθίας, συνταχθείσης ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦτο, θεωροῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νά υἱοθετήσωμεν μίαν καθολικήν καί ἐνιαίαν πρᾶξιν ἀποδοχῆς διὰ Χρίσματος, θέμα ἐπὶ τοῦ οὐοοίου δέν ἔχει εἰσέτι ἀποφανθῇ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ Μεγάλης ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

στ7. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν νά ἐφαρμόζωμεν «τήν διὰ βαπτίσματος ἀποδοχήν ὅσων δέν φέρουν οὐδέ τόν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος».

* Ἄν καί κατ' ἀρχήν (in principio) ἡ στάσις μας εἶναι βεβαίως κατακριτική ἐναντι τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ τελουμένου παρά τά διατεταγμένα ὑπό τινων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ καινοτομίᾳ εὐρισκομένων, ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ ἀκανθώδους θέματος τούτου, θεωροῦμεν ὅτι πρέπει νά ἀποφανθῇ ὀριστικῶς καί τελεσιδικῶς μόνον μία Πανορθόδοξος ἢ Μεγάλη ἢ Οἰκουμενική Σύνοδος, ἐφ' ὅσον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔστω καί μέ προϋποθέσεις, οὐδέποτε ἐπανελάμβανεν ἐξ ὑπαρχῆς τό ἀτελές μέν, ἐν ὀνόματι δέ τῆς Ἀγίας Τριάδος ὀρθόδοξον Βάπτισμα, εἰ μή -καί τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ- μόνον τοῦ ἀτελοῦς ἢ ἐλλείποντος μέρους (Βλ. Ἱερὸν Κανὸνα ΝΑ', τοῦ Ἀγίου Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως, «οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες ὀρίζουσιν»).

* Σημειωτέον, πρὸς πλήρη ἀποσαφήνισιν εἰδικῶς τῶν ἀνωτέρω θέσεών μας ἐπὶ τῶν «σημείων» στ6 καί στ7 καί πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι αὐταὶ ἀφοροῦν ὄχι ἐν γένει τοὺς κατακεκριμένους ρητῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας αἰρετικούς, ἀλλὰ τοὺς ἀκρίτους εἰσέτι ἐτεροδοξοῦντας, ἐναντι τῶν οὐοοίων τελουμένων ἐν ἐνστάσει καί ἀποτειχίσει (Ἱερὸς Κανὼν ΙΕ' τῆς Πρωτοδευτέρας).

στ8. Προτείνεται νά προβῶμεν εἰς ἀνάκλησιν τῆς ἐκφράσεως «ἀσθενῇ μέλη τῆς Ἐκκλησίας» διὰ τοὺς αἰρετικούς.

* Ἄν καί ποτεῦωμεν, ὅτι ἡ ἐκκλησιολογική αὐτὴ φράσις εἰς τά ἐπίσημα Κείμενα ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τοὺς ἀκρίτους εἰσέτι αἰρετικούς, ἔχει παρερμηνευθῇ, θά ἡδυνάμεθα εἰς τό μέλλον, χάριν τῆς εἰρήνης, νά ἀποφεύγωμεν τήν χρήσιν αὐτῆς.

στ9. Προτείνεται εἰς ἡμᾶς ἡ παραδοχή «τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπὸ τήν Ρωσικήν Ἐκκλησίαν τῆς Διασποράς καί ἀπὸ τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

* Ἄν καί θεωρῶμεν ὡς ἐπαρκῇ τήν στάσιν ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων ἐναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (βλ. ὡς ἄνω, στ3), ἐπίσης δέ ἂν καί δυνάμεθα -ὑπὸ ὅρους καί ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἡμετέρας θεολογικῆς θεωρήσεως- νά δεχθῶμεν κατ' ἀρχήν (in principio) τήν πρᾶξιν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., ἐν τούτοις παρατηροῦμεν ἐν προκειμένῳ, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ «καταδίκαι» ὑπόκεινται εἰς πολλὰς ἀναγνώσεις καί δέν εἶναι ταυτόσημοι, ἐφ' ὅσον ἔχουν κατ' ἀρχήν (in

principio) διαφορετικὴν ἐκκλησιολογικὴν ἀφετηρίαν καί διαφορετικὸν στόχον (ἀνάθεμα δοξασίας, ἀνάθεμα προσωπικόν), ἔνεκα τῶν οὐοοίων ὑφίσταται ἐσωτερικὴ σύγκρουσις τοῦ κύρους μεταξύ αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δέ ἡ στάσις ἡμῶν ἐναντι αὐτῶν ἦτο ἀνέκαθεν κριτική.

στ10. Προτείνεται, τέλος, ἡ παραδοχή, «ὅτι οἱ ἀρμόδιοι διὰ τήν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ ἀπραμένοντες εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέως τοῦ ἀριθμοῦ των ἢ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξύ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τό δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί κάθε αἱρέσεως».

* Εἴχομεν ἀνέκαθεν ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι τήν τεκμηριωμένην πεποίθησιν, ἐν ἀμέσῳ μάλιστα σχέσει καί ἀναφορᾷ πρὸς τό προηγούμενον «σημεῖον» στ9, ὅτι τό ἀνάθεμα-καταδίκη δέν εἶναι ἔργον οὔτε τῶν ἐπὶ μέρους πιστῶν, οὔτε ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διοικητικῶν Ὁργανισμῶν, τῶν ἐχόντων μέν προσωρινήν μορφήν Συνοδικῶν Σωμάτων, μὴ συγκεντρούντων ὁμως ἀπάσας ἐκεῖνας τὰς ἱερακανονικὰς προϋποθέσεις, ὥστε ἡ καθ' ὅλου Ἐκκλησία νά ἐκπροσωπῆται ὑπ' Αὐτῶν πλήρως, ἐγκύρως καί ἀρμοδίως πρὸς κήρυξιν ἀναθέματος-καταδίκης.

* Δικαιώματος καί «ἀξίας» ταύτης «ἡξίωται» ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων «καί οἱ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος καί δυνάμεως» (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου), ἀδυνατοῦμεν δέ νά κατανόησωμεν τήν σύγχρονον βεβιασμένην τάσιν πρὸς ἀναθεματισμόν - καταδίκην, ἐφ' ὅσον ἄχρις ὑπάρξεως τοιούτων διαδόχων, «πᾶς ὀρθοδόξων κατὰ πάντα, πάντα αἰρετικὸν δυνάμει, κἂν οὐ ρήματι, ἀναθεματίζει» (Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου).

Μακαριώτατε,

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

ζ. Βάσει τῶν ὡς ἄνω παρατηρήσεών μας, διαπιστώνεται ὅτι τό βεβαρημένον θεματολόγιον Ὑμῶν περιέχει καί «σημεῖα», τά ὁποῖα δέν δυνάμεθα νά συνοπογράψωμεν καί συνδιακηρύξωμεν, ἐφ' ὅσον καθ' ἡμᾶς τοὺς Ἐνισταμένους πρέπει νά ἀποφανθῇ περὶ αὐτῶν σύμπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μέσω «κοινου καθολικοῦ ψηφίσματος» (Μ. Φωτίου).

η. Θέτοντες, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, ὑπ' ὅψιν Ὑμῶν τὰς Θέσεις μας ἐπὶ τῶν «σημείων» τοῦ ὄντως βεβαρημένου θεματολογίου Σας, δέν ἀναστέλλομεν τόν Ἀνεπίσημον Διάλογον, ἀλλ' ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν διὰ μίαν γενναϊόψυχον ὑπέρβασιν ἐκ μέρους Ὑμῶν τῶν θεωρουμένων ὡς «ἀδιαπραγματεῦτων σημείων», πρὸς διάνοξιν τῆς ὁδοῦ διὰ τήν ποθητὴν ἔνωσιν.

Ἐν ἀσπασμῷ εἰρήνης καί ἀγάπης ἐν Χριστῷ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός

Τὰ Μέλη

† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Υ.Σ. Παρακαλούμεν, ὅπως τό παρόν Κείμενόν σας θεωρήται ἄχρι καιροῦ μή κοινοποιήσιμον, μή δημοσιεύσιμον. Εὐχαριστοῦμεν!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄



Ημερ. 10/23-2-2009

Πρός
τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Ἱερὰν Μονὴν ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 527/17-12-2008 ὑμετέρου ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη ἐν Συνόδῳ, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τὴν 9/22-1-2009 γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Ὅπως τυγχάνει καὶ εἰς ὑμᾶς γνωστόν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ γέροντός σας, ὑπῆρξαν διὰ πρώτην φοράν ὠρισμένα μεταξὺ μας ἐπαφαί διὰ μίαν ἐπιθυμητὴν προσέγγισιν, ἐπὶ τῷ τέλει ἀποκαταστάσεως τῆς διαρραγείσης ἐν ἔτει 1984 ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αἱ ἐπαφαί αὐταί, καίτοι ἀνεπίσημοι, ἀντιμετωπίσθησαν, τουλάχιστον ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πιστεύομεν καὶ ἐκ μέρους σας μετὰ ἐνθουσιασμοῦ καὶ προσδοκιῶν, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τοῦ τραύματος τοῦ σχίσματος, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἐβλάψε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς δυσκόλους δι' αὐτὴν καιροὺς, ὡς ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν ἀληθινόν Θεόν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀείποτε ἐπεδίωκε τὴν θεραπείαν τῶν σχισμάτων, προκειμένου τὰ ἀποκοπέντα μέλη της νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους της, μοναδικῆς οὐσῆς κιβωτοῦ τῆς σωτηρίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὅπου διέκρινεν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν ἄρσεως τοῦ σχίσματος εἰς τοὺς διίσταμένους ἀπ' αὐτὴν πιστοὺς, αἱ Σύνοδοι χρώμεναι πᾶσαν θεμιτὴν οἰκονομίαν, ἐθεράπευον τὰς καταστάσεις αὐτάς. Εἰς ἐν μόνον ζήτημα δὲν ὑπεχώρουν, εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, τὴν ὁποίαν ἀπῆτῶν ἀκεραίαν, ἵνα αὕτη καταστή κοινὴ ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, λέγοντα «εἰς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα» (Εφ. 4,5).

Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀψηχόλησε τὴν καθ' ἡμᾶς Ἱερὰν Σύνοδον εἶναι ἐάν ὑμεῖς τε καὶ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν αὐτὴν κοινὴν πίστιν.

Περὶ τούτου, ἤδη ὑμεῖς ὁμολογεῖτε ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ σας ὅτι ἐπὶ ὠρισμένων «βασικῶν καὶ οὐσιωδῶν θεμάτων, διεπιστώθη σύμπτωσις ἀπόψεων», ἐνῶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων δὲν συμφωνεῖτε μεθ' ἡμῶν, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖτε «νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτῶν σύμπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία»!

Ἡ ἀποψὶς σας αὕτη ἀποτελεῖ θεμελιώδη καὶ οὐσιαστικὴν διαφοροποίησιν εἰς τὴν Ἐκκλησιολογίαν, ἡ ὁποία

ἀφορᾷ τὴν Πίστιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχει δὲ τὴν ἀφετηρίαν της εἰς ὅσα διεκήρυξε τὸ ἔτος 1984 ὁ πρωτεργάτης τῆς Κοινότητος ὑμῶν πάλαι ποτὲ Μητροπολίτης Ὁρωποῦ Κυπριανός. Βεβαίως, ἐκτιμῶμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὑμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον διάστημα προέβη εἰς θετικά βήματα πρὸς προσέγγισιν μεθ' ἡμῶν εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖον ἡ ὑποδοχὴ ὑφ' ὑμῶν ἀκεραίας τῆς Πίστεως ταύτης τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τὸ παρόν φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ὠριμοὶ αἱ συνθῆκαι διὰ νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ταυτότητος τῆς μεταξὺ ἡμῶν Πίστεως, ὁπότε θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τρόπο θεραπείας τῶν γενομένων χειροτονιῶν σας.

Μέχρις ὅτου ὠριμάσουν αἱ συνθῆκαι διὰ τὴν πλήρη προσέγγισιν, ἡμεῖς, κλήρος μοναχοὶ καὶ λαός, θὰ προσευχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν καὶ εὐδοκήσῃ νὰ τελεσφορήσῃ.

Μετ' εὐχῶν
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος



Ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τῆς διαμοιφθείσης ἀλληλογραφίας προκύπτει ὅτι ἡ συμφωνία τῶν Ἐνισταμένων μὲ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ «10 σημεία» δὲν εἶναι πλήρης, ἀλλὰ ὁ βαθμὸς συμφωνίας ποικίλλει κατὰ περίπτωσιν. Ὁ ἀναλυτικὸς σχολιασμὸς τούτων δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος, ἄλλωστε τὰ συμπεράσματα ἐπαφίενται εἰς τοὺς ἀναγνώστας. Δὲν δυνάμεθα ὁμως νὰ μὴ διαπιστώσωμεν τὴν διαφαινομένην διαφορὰν ἀντιλήψεως ἡ ὁποία γίνεται ἐμφανεστέρα εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ 10ου σημείου. Τὸ δικαίωμα τῆς καταδίκης τῶν αἵρετικῶν, κατὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐνισταμένων: «"ἡξίωται" ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων "καὶ οἱ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεγονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος καὶ δυνάμεως" (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου)». Ἐφ' ὅσον λοιπόν, οἱ γνήσιοι διάδοχοι τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς καταδίκης τῶν αἵρετικῶν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ἐνισταμένους οὔτε ἡ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, οὔτε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχουν τοιαύτην ἐξουσίαν (ἀπάντησις τοῦ 9ου σημείου), δὲν ἀποτελεῖ ἡ ἀποψὶς αὕτη ἀμφισβήτησιν τῆς γνησίας ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀμφοτέρων;

Τέλος, ἀπαντῶντες εἰς τὴν διαδικτυακῶς διατυπωθεῖσαν ἀπορίαν τῶν Ἐνισταμένων, διατὶ διαπιστωθέντων τῶν σημείων τῆς διαφορᾶς, νὰ μὴ συνεχισθῇ ὁ διάλογος ὑπὸ ἐπισήμου μορφῆς πρὸς προσπάθειαν ἄρσεως τῆς διαφορᾶς, ἀπαντῶμεν ὅτι εἰς τὴν ἀπάντησίν των δὲν ἀνεφέρετο τοιοῦτον τί, ἀλλ' ἐζητήθη ἀπὸ ἡμᾶς νὰ πραγματοποιήσωμεν «γενναῖοψυχον ὑπέρβασιν» προχωροῦντες εἰς ἐνότητα παραθεωρουμένης τῆς διαφορᾶς. Εἰς τοῦτο ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν. Ἐάν μᾶς εἶχε ζητηθῇ περαιτέρω συζήτησις, ἡ ἀπάντησις ἴσως ἦτο διαφορετικὴ.



Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος»
(Ψαλμ. ΠΙΑ΄ 6)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Τὸ 1775 μετέβη στοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἐκάρη Μοναχὸς στην Ἱερά Μονή Ἀγίου Διονυσίου μετωνομαζόμενος σέ Νικόδημο. Ὅμως ὁ πόθος του στόν ἡσυχαστικό τρόπο ζωῆς τόν ὥθησε στό Κελλί τῶν Σκουρταίων στίς Καρυές ἐπιδιώκοντας τήν τέλεια ἀπομόνωση. Ἐκεῖ ὁ Ἅγιος Νικόδημος παρέμεινε ἐπὶ μακρό χρονικό διάστημα, ἀπασχολούμενος μέ τήν ἀντιγραφή κωδίκων. Μέ αὐτόν τόν τρόπο ἐξασφάλιζε ἀφ' ἑνός τὰ ἀναγκαῖα πρός τό ζεῖν, ταυτοχρόνως, ὅμως, ἀντλοῦσε τήν σοφία τοῦ περιεχομένου τῶν συγγραμμάτων. Διότι, ὅπως λέγει ἡ παροιμία: «ὁ γράφων, δὶς ἀναγινώσκει». Ὅταν κάποιος ἀντιγράφει μέ τό χέρι του ἓνα πατερικό βιβλίο καί μάλιστα ὄχι μία φορά, ἀλλά κατ' ἐπανάληψιν, καί ὅταν τήν ἴδια στιγμή ζεῖ στήν ἡσυχία καί ἐπιδίδεται στήν νηστεία καί τήν προσευχή, πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν κατανοήσει τό βάθος τῶν πατερικῶν νοημάτων; Ἡ ἀντιγραφή καί ἡ μελέτη, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀσκητική του ζωή ἐφέλκυσαν τήν χάρη τοῦ Θεοῦ καί κατέστησαν τόν Ἅγιο Νικόδημο σοφό ἐρμηνευτὴ τῆς πατερικῆς σοφίας. Ἔτσι λοιπόν ἐπιδόθηκε καί στήν συγγραφή, μὴ γράφοντας δικὰ του λόγια, ἀλλά ἐρμηνεύοντας τὰ λόγια τῶν Ἀγίων Πατέρων σέ ἀπλή γλῶσσα, γιά τήν ὀφέλεια τῶν Ἑλλήνων.

Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο, ὅτι ἐνῶ γνώριζε καί ἀττική διάλεκτο τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, ἐνῶ χειριζόταν μέ ἄνεση ἀκόμη καί τήν ὁμηρικὴ, προτίμησε νά συγγράψει τό πλῆθος τῶν συγγραμμάτων του σέ ἀπλή γλῶσσα, στή δημοτικὴ τῆς ἐποχῆς του. Καί αὐτό διότι γνώριζε ὅτι ὁ ἀπλὸς λαὸς κινδύνευε περισσότερο ἀπὸ τοὺς λόγιους. Διότι ὁ κίνδυνος τῶν ἀγγραμμάτων νά ὀδηγηθοῦν στόν ἐξισλαμισμό ἦταν κατά πολὺ μεγαλύτερος. Οἱ λόγιοι συνήθως ἐγνώριζαν καί ἐθαύμαζαν τό μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τήν ἀξία τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν πνευματικὴ ὑπεροχή τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔναντι τῆς βαρβαρότητας τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, γι' αὐτό ὁ τελευταῖος δέν ἦταν ἐλκυστικὴ ἐπιλογή γι' αὐτούς. Γράφει, λοιπόν ὁ σοφὸς διδάσκαλος, σέ ἀπλή γλῶσσα καί συνιστᾷ στοὺς χριστιανούς ἀντὶ ἀργόσυρτης ψαλμωδίας τήν ὥρα τοῦ κοινωνικοῦ τῆς λειτουργίας, νά βάζουν ἀνάγνωσμα. Τότε οἱ ἱεροκῆρυκες ἦταν ἐλάχιστοι καί οἱ ἱερεῖς, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, ὀλιγογράμματοι. Γι' αὐτό, τό ἀνάγνωσμα –σέ ἀπλή γλῶσσα– τήν ὥρα τοῦ κοινωνικοῦ ἦταν ἡ μόνη τους εὐκαιρία γιά νά οἰκοδομηθοῦν πνευματικά καί νά στερεωθοῦν στήν πίστη.

(συνεχίζεται)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

Ἐπειδὴ τινες πεπαιδευμένοι, οἱ τῇ ἱερᾷ μάλιστα θεολογίᾳ σχολάζοντες, ἀναγινώσκοντες τό σημείωμα, τό ὁποῖον ἔχω περί τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἐν τῷ νεοτυπῶτῳ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου (κεφ. μθ', σελ. 206), ἀποροῦσι· α' πῶς εἶπον, ὅτι, ἂν καθ' ὑπόθεσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί τά λοιπά κτίσματα ἤθελον γίνεαι κακά, μόνῃ ἡ Κυρία Θεοτόκος ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεόν· καί β' πῶς εἶπον, ὅτι ὁλος ὁ νοητός καί αἰσθητός κόσμος ἐγένετο διὰ τό τέλος τοῦτο, ἥτοι διὰ τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί πάλιν ἡ Κυρία Θεοτόκος ἐγένετο διὰ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ἐπειδή, λέγω, περί τούτων ἀποροῦσι τινές, ἀπολογοῦμαι ἐνταῦθα διὰ βραχέων εἰς λύσιν τῆς ἀπορίας των.

Πρός μέν οὖν τό α' ἀποκρίνομαι, ὅτι τήν γνώμην ταύτην ἀνεπτυγμένως ἀναφέρει ὁ μέγας ἐκεῖνος θεολόγος τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς· ἐπειδή δέ ἐγώ οὐκ ἔχω τό βιβλίον ἐκεῖνο, ἐν ᾧ ἡ τοιαύτη περιέχεται γνώμη, ἵνα ταύτην ἐκθέσω ὧδε, ἐκθέτω ἄλλο ρητόν τοῦ αὐτοῦ ἀγίου, ἐν ᾧ συνεπτυγμένως ἡ τοιαύτη περιέχεται δόξα. Φησὶν οὖν ἐκεῖνος ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τήν παραβολήν τοῦ Εὐαγγελίου, τήν εἰς τούς γάμους καλοῦσαν, ἐπὶ λέξεως ταῦτα· Ὁ λέγων τοίνυν μή δεῖν γενέσθαι παρά τοῦ Θεοῦ τούς κολασθησομένους, οὐδέ τούς σωζομένους δεῖν φησι γενέσθαι παρά Θεοῦ, οὐδέ γενέσθαι ὅλως λογικὴν καί αὐτεξούσιον φύσιν· εἰ δέ καί διὰ τήν λογικὴν φύσιν τᾶλλα πάντα γέγονε, τοῦτο φησὶν ἀντικρυς, ὡς οὐκ ἔδει τόν Θεόν δημιουργόν ὑπάρχειν, ὁρᾷτε τήν ἀτοπίαν ὅση; ἀλλ' ἐπειδὴ λογικοῦ καί αὐτεξουσίου γένους δημιουργηθέντος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τῇ τοῦ αὐτεξουσίου ροπῇ καί διαφόρῳ χρήσει, οἱ μέν ἐμελλον γενέσθαι κακοί, οἱ δέ ἀγαθοί, τί τῷ ὄντως ἀγαθῷ προσήκον διὰ τούς ἐσομένους κακοὺς μή παραγαγεῖν εἰς γένεσιν τούς ἀγαθοὺς; Καί τί ἂν τις ἐννοήσῃεν ἀδικώτερον; εἰ γάρ καί μόνος εἰς ἐμελλεν ἔσεσθαι ὁ ἀγαθός, οὐδ'

οὕτω τῆς δημιουργίας ἀφεῖσθαι δίκαιον. «Κρείσσων γάρ εἰς ποιῶν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἢ μυρίοι παράνομοι» (Σειράχ ις' 3). Τώρα, ἂν ἐνός καί μόνου τῶν τυχόντων καί ἀπλῶς σωζομένων ἡ δημιουργία ἤθελε προκριθῇ παρά τῷ ἀγαθῷ Θεῷ τῆς δημιουργίας ὅλων ὁμοῦ τῶν ἄλλων ἀγγέλων τε καί ἀνθρώπων, κανῶν γενομένων καί ἀπολλυμένων, καθὼς λέγει ὁ ἅγιος οὗτος, ταυτόν εἰπεῖν· ἂν εἰς καί μόνος ἀπλῶς τῶν σωζομένων ἦτο ἱκανός νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεόν, ἢ ὅλοι ὁμοῦ οἱ ἄλλοι, οἵτινες ἐμελλον νά ἀπολεσθῶσι· πόσω μᾶλλον καί ἀσυγκρίτως πόσω ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήσῃ μόνῃ τόν Θεόν ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἡ ἀσυγκρίτως πάντων τῶν σωζομένων ὑπερέχουσα ἀγγέλων τε καί ἀνθρώπων διὰ τήν ἀσύγκριτον αὐτῆς ἀγιότητα ἢ ὅλοι ὁμοῦ οἱ καθ' ὑπόθεσιν κακοὶ γεννησόμενοι καί ἀπολεσθισόμενοι ἄγγελοι τε καί ἄνθρωποι; β'. Ὅτι ἂν ἡ Κυρία Θεοτόκος θεωρηθῇ ἐν τῇ καταστάσει ἐκεῖνῃ, ἐν ᾗ ἐγγάστριον εἶχεν ἐν τῇ ἀπειράνδρῳ αὐτῆς κοιλίᾳ τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, καθ' ἣν, ὡς τινες τῶν πολιτικῶν νόμων γνωματεύουσιν, ὡς μέρος φυσικόν τῆς μητρός τό ἔμβρυον λογίζεται (καί ὅρα τό β' θέμα τοῦ α' κεφ. τοῦ ζ' τίτλου τοῦ λα' βιβλίου. Παρά Φωτίῳ τίτλῳ δ' κεφ. 1), καὶ τοῦτο ἀπαρέσκη ἄλλοις νόμοις πολιτικοῖς (αὐτ.). Ἐν τῇ καταστάσει, λέγω, ταύτῃ ἐάν ἡ Κυρία Θεοτόκος θεωρηθῇ, ὅχι μόνον ἦτον ἱκανή νά εὐχαριστήσῃ τόν Θεόν διὰ ὅλα τά ἐνεργεῖα δημιουργηθέντα κτίσματα, ἀλλά καί δι' ὅλα τά ἄλλα, τά δυνατά μέν ὄντα ἀπλῶς εἰς τόν Θεόν δημιουργηθῆναι, ἐνεργεῖα δέ μή δεδημιουργημένα· ὅτι ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἔφερεν ἐν ἑαυτῇ καί ἐξ ἑαυτῆς σεσαρκωμένον τόν ἀπειροδύναμον τοῦ Θεοῦ Λόγον, τόν δημιουργήσαντα τά πάντα καί ἀπείρους κόσμους δημιουργῆσαι δυνάμενον· γ' δέ καί τελευταῖον ἀποκρίνομαι, ὅτι ἅπερ ἐν τῷ σημειώματι ἐκεῖνῳ εἵπομεν, οὐκ ἀποφαντικῶς καί δογματικῶς, ἀλλά διστακτικῶς καί μετὰ ὑποθέσεως εἵπομεν.

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Τήν Πέμπτην 1/14-5-2009 ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία προέβη εἰς τήν καθαίρεσιν τοῦ Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος. Ὁ ἐν λόγῳ ἦτο Μητροπολίτης Ζακύνθου πρὶν μετατεθεῖ εἰς τήν Ἀττικήν. Θά ἀναφερθῶμεν εἰς ἓνα περιστατικόν ἀπὸ τήν ἐν Ζακύνθῳ «θητείαν» του. Τό ἔτος πού ὁ π. Ἀδριανός ὁ Σιναΐτης ἐπιστρέφει εἰς τήν ἰδιαιτέραν πατρίδα του τήν Ζάκυνθον καί ἀρχίζει νά λειτουργεῖ μέ τό παλαιόν εἰς τό ἰδιόκτητον αὐτοῦ ναῖδριον τῶν Ἀγίων Πάντων. Τά ὑπόλοιπα ἐκ τοῦ πρωτοσελίδου δημοσιεύματος τῆς Ζακυνθινῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερη Ἀποψη» τῆς 29-9-2008 (ν.ῆ.):

«Τήν δραστηριότητα [τοῦ π. Ἀδριανοῦ] παρακολουθεῖ μέ ἐνδιαφέρον πάντα καί ἔχοντας καλές σχέσεις μαζί του ὁ Δεσπότης [ὁ Παντελεήμων], ὁ ὁποῖος ὅταν διαπιστώνει ὅτι ὁ ναός ἔχει ἔσοδα ἀξιῶναι μερίδιο ἀπὸ αὐτά.

Ζητᾷ ἐπίσης ἀπ' τόν καλόγερο νά τόν μνημονεύει καί νά μὴν ἀναφέρεται στοὺς Παλαιοημερολογίτες....

Ὁ π. Ἀδριανός ἀντιδρᾷ συγκρούεται μέ τόν Δεσπότη καί χρησιμοποιοῦντας ὁ δεύτερος τήν δικαιοσύνη καί τήν ἀστυνομία καταφέρνει νά σφραγίσαι τό ναό! Δίνει λύση ὁ π. Ἀδριανός στό θέμα, μετατρέποντας σέ χώρο λατρείας ἓνα τμήμα τοῦ κτίσματος πού προόριζε γιά ξενῶνα. Εἶναι ὁ νέος ναῖσκος Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας. Ὅμως πικραίνεται ἀπὸ τήν ἀντιμετώπιση τοῦ Δεσπότη καί φεύγει ἀπὸ τήν Ζάκυνθο.

Λίγο πρὶν ἀναχωρήσει ἀπὸ τό νησί μας δηλώνει σέ συγγενεῖς καί πιστοὺς: **ὁ Παντελεήμων, δέν θά μείνει γιά πολύ ἀκόμα στή Ζάκυνθο, καί ὅταν πεθάνει δέν θά εἶναι Δεσπότης!**

Ἦταν τό 1993.

Ἐνα χρόνο μετά ὁ Παντελεήμων ἀντικαθίσταται στή Μητρόπολη Ζακύνθου ἀπὸ τόν Χρυσόστομο, ἐνῶ ἤδη βρίσκεται φυλακισμένος στόν Κορυδαλλό, γιά ἀδικήματα οἰκονομικῆς φύσεως».

Καί ἤδη εἶναι πλέον καθηρημένος, θά προθέταμε καί ἡμεῖς.

Ὁ π. Ἀδριανός ἐκκληροδότησε τά ἐκκλησιάκια του εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας καί ἀπεβίωσε τό ἔτος 2004, καί

ἐξυπηρετοῦνται λειτουργικῶς οἱ Γ.Ο.Χ. τῆς Ζακύνθου. Ὅμως τόν πόλεμον συνεχίζει ἡ Μονή Βατοπαιδίου ἡ ὁποία διεκδικεῖ αὐτοὺς τοὺς χώρους λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νά τοὺς ἐκποιήσει. Ἄς λάβουν λοιπόν τό μάθημά των ἀπὸ τό πάθημα τοῦ Παντελεήμονος.

✓ Κατά τὰς 12 Ἰουνίου (ν.ῆ.) εἰς τό Σαμπεζύ τῆς Ἑλβετίας ἔληξεν ἡ «Προσυνοδική Διάσκεψις» τήν ὁποίαν διωργάνωσε τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως καί ἔλαβεν ἀπόφασιν διὰ τόν τρόπον λειτουργίας «Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων» εἰς τὰς χώρας τῆς διασποράς ἐξ ὧν τῶν Οἰκουμενιστῶν «Ὁρθοδόξων» ἐπισκόπων ἐκάστης χώρας ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως (περὶ πρωτείων ὁ λόγος καί πάλιν). Διὰ τό θέμα αὐτό ὁ ἀντιπρόεδρος Ἑξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, πρωθιερεὺς π. Νικόλαος Μπαλασόφ ἔδωσε συνέντευξιν εἰς τό Πρακτορεῖον Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων «Romfea.gr» καί -μεταξὺ τῶν ἄλλων- ἀναφερόμενος εἰς τὰ προβλήματα αὐτῶν τῶν «Συνελεύσεων» ἐν Γαλλίᾳ, ἐδήλωσεν:

«Ἀπ' ὅσο γνωρίζω πρόκειται γιά τό ὕψος μέ τό ὁποῖο διευθύνονται οἱ Συνελεύσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων Γαλλίας. Καί συγκεκριμένα, πολλοί σοκαρίστηκαν ἀπὸ τό γεγονός τῆς ἀπορρίψεως τῆς συμμετοχῆς στήν Συνέλευση αὐτὴ στόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Γενεύης καί Δυτικῆς Εὐρώπης Μιχαήλ (ἐπίσκοπος τῆς Ρωσικῆς Ὑπερόριας Ἐκκλησίας) ὁ ὁποῖος ἔχει στήν ποιμαντική του μέριμνα καί τίς κοινότητες στή Γαλλία.

Ὁ Θεοφιλέστατος κ. Μιχαήλ εἶναι Ἐπίσκοπος τῆς Ρωσικῆς Ὑπερόριας Ἐκκλησίας ἡ ὁποία πρὶν πλεον ἀπὸ δύο χρόνια ἐπανενώθηκε μέ τό Πατριαρχεῖο Μόσχας.

Οἱ ἐπίσκοποι τῆς ὅπως καί οἱ κληρικοὶ ἀναγνωρίζονται πλεον ἀπὸ τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίαις καί ἔχουν κοινωνία μέ ὅλη τήν Ὁρθοδοξία.

Ὅμως τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο δέν ἀνταποκρίθηκε μέ κανένα τρόπο στήν ἐπιστολή τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἀλεξίου μέ τήν

ἐνημέρωση γιά τό γεγονός τῆς ἐπανενώσεως, καί συνεπῶς σέ ἀντιδιαστολή μέ συντριπτική πλειονοψηφία τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν δέν ἐξέφρασε τή γνώμη του πάνω στό θέμα τῆς ἀποκαταθεῖσας ἐνότητος.

Πληροφορήθηκα ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως στό Παρίσι ἀναφέρθηκε ἀκριβῶς σέ αὐτό τό γεγονός ὅταν ἀρνήθηκε τήν ἐξέταση τοῦ ζητήματος συμμετοχῆς τοῦ Θεοφιλέστατου κ. Μιχαήλ στή Συνέλευση τῶν Ὁρθόδοξων Ἐπισκόπων Γαλλίας.

Ἐάν ἰσχύουν αὐτά, τότε διαπιστώνονται προβλήματα τά ὁποῖα ὑπάρχουν στή λειτουργία μιᾶς ἀπό τίς πρῶτες αὐτές τίς Ἐπισκοπικές Συνελεύσεις στή Δυτική Εὐρώπη.»

Ἀπό τα ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι τό Φανάριον εἶναι δυσαρεστημένον ἀπό τήν Ἑνωσιν τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς μετά τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἀντιλαμβανόμενον προφανῶς τάς συνεπείας αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καί ὅτι δέν θά δύναται νά βάλλῃ ἀνέτως κατά τῆς ἱερωσύνης τῶν Γ.Ο.Χ. (συμφώνως πάντοτε μέ τά ἰδικά του κριτήρια). Ὅμως τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπεδείχθη ἱκανός παίκτης τοῦ διπλωματικοῦ ζατρικίου ἀποστέλλον ὡς ἀντιπρόσωπόν του εἰς τήν διάσκεψιν τοῦ Σαμπεζύ, τόν Ἀρχιεπίσκοπον Βερολίνου Μάρκον, τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς, ὅστις φυσικά, συνελειτούργησε μετά τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως! Πλήν ὅμως ἀμφοτέρω Πατριαρχεῖα, διά τῆς πτώσεως ὡς πρός τήν πίστιν ἔχουν ἐκπέσει καί τῆς κανονικότητος. Συνεπῶς αἱ διαμάχαι των εἰς τήν Ἑλβετίαν μᾶς ὑπενθυνίζουν τήν γνωστήν παροιμίαν τῶν συμπαθῶν τετραπόδων τά ὁποῖα «ἐμάχοντο εἰς ξένον ἀχυρῶναν!»

✓ Οἱ συντηρητικοί Νεοημερολογῖται ἐκυκλοφόρησαν προσφάτως κείμενον ὑπό τίτλον: «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», δίχως ὅμως νά κατονομάζουν τοὺς Οἰκουμενιστάς καί διατηροῦντες τήν κοινωνίαν μετ' αὐτῶν. Εἰς ἀπάντησιν του ὁ γνωστός Πατριαρχικός Οἰκουμενιστής Πρωτοπρεβύτερος Γεώργιος Τσέτσης ὑπό τίτλον «Ἐνισταμένων Ὁμολογία Πίστεως ἐμφανιζόμενοι ὡς γνήσιοι Ὁρθόδοξοι, ἄσπιλοι δέ καί ἀμίαντοι ἀμύντορες τῆς Ὁρθοδοξίας... ψέγουν τοὺς πάντας καί τά πάντα» ἀναφέρει μετὰ τῶν ἄλλων:

«Ὅχι, δέν πρόκειται γιά τήν γνωστή Παλαι-

οημερολογιτική φράξια τῶν «Ἐνισταμένων», ἡ ὁποία δραστηριοποιεῖται στήν Φυλή Ἀττικῆς, ἀλλά γιά μιᾶ νεοφανῆ ὁμάδα «ἐνισταμένων» κληρικῶν καί μοναχῶν κανονικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν (Κωνσταντινουπόλεως καί Ἑλλάδος), οἱ ὁποῖοι, **βαδίζοντες σέ παλαιοημερολογικῆς ἀτραπούς**, ἀνέλαβαν πρόσφατα μιᾶ δυναμική ἐκστρατεία κατά τοῦ διεκκλησιαστικοῦ καί διαθρησκευτικοῦ διαλόγου πού διεξάγει ἡ Ὁρθοδοξία στό σύνολό της, εἰδικώτερα δέ κατά τῆς «παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ» ἡ ὁποία, καθὼς δηλώνουν, ἀναπτύσσεται καί προωθεῖται μέσα στά πλαίσια τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως.

Ἐμφανιζόμενοι ὡς γνήσιοι Ὁρθόδοξοι, ἄσπιλοι δέ καί ἀμίαντοι ἀμύντορες τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ἐν λόγῳ κληρικοί καί μοναχοί, μέ ἓνα κείμενο τό ὁποῖο χαρακτηρίζουν ὡς «Ὁμολογία Πίστεως κατά τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», ἐλέγχουν μέ περισσὴ ἐπαρση καί προπέτεια ἐκείνους πού εἶναι ταγμένοι νά οἰκονομοῦν τά τῆς Ἐκκλησίας σ' ὅλο τόν ἀνά τήν ὑφήλιο Ὁρθόδοξο χῶρο, καί ψέγουν τοὺς πάντας καί τά πάντα, δίνοντας τήν ἐντύπωση ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Πατέρων ἐξεμέτρησε τό ζῆν τόν ὄγδοο αἰῶνα, πῶς ἔπαυσε νά ἔχει συνέχεια καί νά εἶναι ἓνας ζῶν Ὁργανισμός, ὅτι στήν σύγχρονη ἐποχὴ ἡ Ἐκκλησία μᾶς στερεῖται Πατέρων καί Διδασκάλων, ἢ ὅτι ὁ Παράκλητος δέν συγκροτεῖ πλέον τόν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε δέ καί φωτίζει τήν σκέψη καί κατευθύνει τά διαβήματα τῶν ἐν Συνόδῳ συνερχομένων καί διαβουλευομένων Ἱεραρχῶν! Καί ἐνεργοῦν μέ τόν πρωτοφανῆ αὐτό ἀλαζονικό τρόπο, ἔχοντες προφανῶς τήν ἐντύπωση ὅτι τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπιφοιτᾷ ἀποκλειστικά μόνο μέσα στό κατηχητικό γραφεῖο τους, τό καλογηρικό τους κελλί, ἢ τήν ἀρχισυνταξία κάποιου θεολογικοῦ περιοδικοῦ!

Ἡ ὡς ἄνω «Ὁμολογία πίστεως», ὡστόσο, δέν κομίζει γλαύκα εἰς Ἀθήνας. Ἀπλῶς ἀναμασᾷ τήν ἐδῶ καί μιᾶ τριακονταετία περίπου ἐπαναλαμβανόμενη κοινότοπη ἀντιδυτικὴ ἐπιχειρηματολογία τῶν πάσης φύσεως παρασυναγωγῶν τοῦ λεγόμενου «Πατρίου Ἡμερολογίου», ὅπως καί τοὺς μύδρους τῶν μέχρις ἐσχάτων ἐκτός κανονικῆς Ἐκκλησίας εὐρισκομένων Ὑπερορίων Ρώσων. Ὅτι δηλ. πάσα ἐπαφή μέ ἑτεροδόξους καί ἑτεροθρήσκους εἶναι ἀπορριπτέα! ὅτι κάθε διάλογος μέ τοὺς παραμένοντας στήν πλάνη καί

καινοτομοῦντας εἰς τὰ τῆς πίστεως εἶναι καταδικαστέος! ὅτι ὅσοι Ὁρθόδοξοι συμπροσεύχονται μέ ἑτεροδόξους καταστρατηγοῦν τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας, (περί τοῦ ἄν ἀπαγορεύεται ἢ ὄχι ἢ μετὰ τῶν ἑτεροδόξων συμπροσευχή [καὶ ὄχι συλλειτουργία], βλέπε τὴν πρόσφατη ἐμπειριστατωμένη μελέτη τοῦ καθηγητοῦ Βλασίου Φειδᾶ στό περιοδικό «Ἐπίσκεψις», ἄρ. 699, 30 Ἀπριλίου 2009)! ὅτι «ὁ Οἰκουμενισμός, ἡ χειρότερη αἵρεση ὅλων των αἰώνων», ὁδηγεῖ σέ συγκρητισμό καί πῶς μέ τὴν ἔνταξή τους στό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες πρόδωσαν τὴν ἐκκλησιολογική τους αὐτοσυνειδησία! ὅτι οὐκ ὀλίγοι πατριάρχαι, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι, κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί θεολόγοι «οἰκουμενιστικῶν φρονημάτων», ἀποδεχθέντες τὴν «παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ», διδάσκουν αὐτὴν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, «θέτοντας οὐσιαστικῶς ἑαυτοὺς ἐκτὸς Ἐκκλησίας»! καί τέλος, ὅτι ἡ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος σταθερὴ ἀπορριπτικὴ στάση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς Δύσεως ἐγκαταλείφθηκε μετὰ τὴν ἀποστολὴ ἀπὸ τό Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 «Πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», καί ἔτσι, πρωτοστατούντων Πατριαρχῶν καί Ἐπισκόπων, ἀναπτύχθηκε σταδιακὰ ἓνα νέο ἀνορθόδοξο Ἐκκλησιολογικὸ Δόγμα. (...)

Σέ συνάφεια πρὸς τὰ ἀνωτέρω, θά μποροῦσε νά θέσει κανεῖς καί ἓνα ἐρώτημα σέ ὅσους πρωτοστάτησαν στὴν ἐκπόνηση τῆς «Ὁμολογίας», ἢ ἀποδέχθηκαν αὐτὴν ἐκ τῶν ὑστέρων καί τὴν προσυπέγραψαν, καί οἱ ὅποιοι ἔτυχε νά λάβουν κάποτε τὴν χάρη τῆς ἱερωσύνης καί τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπὸ χέρια καταξιωμένων Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, γνωστῶν γιὰ τὴν μακροχρόνια ἐνεργὸ συμμετοχὴ τους στὴν πανορθόδοξη προσπάθεια προωθήσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος.

Τώρα μόνο οἱ ἐν λόγῳ ἱερωμένοι, ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, ἀνακάλυψαν ὅτι οἱ χειροτονήσαντες αὐτοὺς Ἱεράρχες, μεταξύ των ὁποίων καί ὁ σημερινὸς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἦταν «οἰκουμενισταὶ» εὐρισκόμενοι, κατὰ τὴν ἀντίληψή τους, «ἐκτὸς Ἐκκλησίας»; Καί ἂν ὄντως αὐτὴ εἶναι ἡ πεποίθησή τους, νά ὑποθέσει τότε κανεῖς ὅτι, κατὰ συνέπεια, καί ἡ χειροτονία τους εἶναι ἀχαρίτως καί ἀμφιβόλου

κανονικότητος, δοθέντος ὅτι ἔγινε ἀπὸ «ἐκτὸς Ἐκκλησίας» κειμένων «αἰρετικῶν» Ἀρχιερέων;

Ἀσφαλῶς, ὁ κ. Γ. Τσέτσης ἀναπαράγει τὰ γνωστά ἐπιχειρήματα τῶν οἰκουμενιστῶν, ὅτι ὅλα βαίνουν καλῶς, αἱ συμπροσευχαὶ μετὰ τῶν αἰρετικῶν ἐπιτρέπονται κ.λπ.. Ἀξιοπρόσεκτος ὅμως εἶναι ἡ διαπίστωση περὶ τῆς ὑποκριτικῆς στάσεως τῶν ἀντι-οἰκουμενιστῶν νεοημερολογιτῶν (τοὺς ὁποίους ὀνομάζει χλευαστικῶς νεο-ἐνισταμένους καί τοὺς παρομοιάζει μέ τοὺς παλαιοημερολογίτας) οἱ ὅποιοι κατηγοροῦν ὡς αἰρετικούς αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁποίων ἐχειροτονήθησαν καί παραμένουν συλλειτουργοῦντες μετ' αὐτῶν καί μνημονεύοντες τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, θεωροῦντες καί αὐτοὶ τοὺς Γ.Ο.Χ. ὡς σχισματικούς, καί διὰ τοῦτο δέν ἐντάσσονται εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐκκλησίας των. Ἄς ἀντιληφθοῦν τό συντομώτερον ὅτι «οὐ δύνανται δυσὶν κυρίοι δουλεῦειν».

Εἰς τὸ ἐπόμενο θά δημοσιεύσωμε ἑτέραν ἐνδιαφέρουσαν κριτικὴν, ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πλευρὰν, τῆς λεγομένης «Ὁμολογίας Πίστεως» τῶν ἀντι-οἰκουμενιστῶν νεοημερολογιτῶν, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰωάννου Κορναράκη.

✓ Τό Πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Πρεσβυτέρους Συνδικόν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. α' /2009 τῆς 29-4/12-5-2009 ἀποφάσεως ἐπέβαλεν ὁμοφώνως εἰς τὸν Πρεσβύτερον Εὐστράτιον Τζιαμπαζλὴν τοῦ Κωνσταντίνου τό ἐπιτίμιον τῆς διμήνου ἀργίας καί τῆς ἐπ' ἀόριστον ἄρσεως τοῦ ὀφφικίου τῆς πνευματικῆς πατρότητος κριθέντος ἐνόχου ἐπὶ:

α) τελέσει ἱεροπραξιῶν εἰς Γερμανίαν ἄνευ εὐλογίας, β) συλλειτουργίαις μετὰ κληρικῶν μεθ' ὧν ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. δέν ἔχει κοινωνίαν καί γ) κατηγορίαις κατὰ κληρικῶν καί Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ..

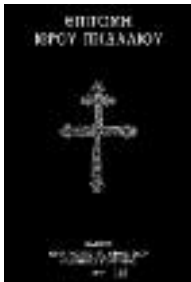
✓ Ὁ καταδικασθεὶς ἤσκησεν ἔφεσιν ἐπὶ τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως καί τὴν 3/16-6-2009 τό Δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Πρεσβυτέρους Συνδικόν Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομου, διαπιστώσαν α) τὴν ἔλλειψιν εἰλικρινοῦς μετανοίας τοῦ καταδικασθέντος, προσπαθοῦντος μᾶλλον νά δικαιολογήσῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ παραβάσεις τῶν ἱερῶν κα-

νόνων καί β) τό γεγονός ὅτι ἐπεβάρυνε τήν θέσιν αὐτοῦ διά τῆς ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρίνης ἱερῶν σκευῶν καί ἀντικειμένων διά τοῦ προσχήματος ὅτι δι' ἰδικῶν του χρημάτων ταῦτα ἡγοράσθησαν, ἐπέβαλε κατά πλειοψηφίαν εἰς τόν κατηγορούμενον τό ἐπιτίμιον τῆς ἐπί ἑξάμηνον ἀργίας ἀπό κάθε ἱεροπραξίαν διατηρόν τήν ἐπ' ἀόριστον ἀφαίρεσιν τοῦ ὁφικίου τῆς πνευματικῆς πατρότητος ὑπό τήν προϋπόθεσιν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἱερῶν ἀντι-

κειμένων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Μαρίνης Καλλιπόλεως. Ἄλλως θέλει κατηγορηθῇ καί δι' ἱεροσυλίαν.

✓ Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατά τήν συνεδρίασιν τῆς 3/16-6-2009 ἀπεφάσισεν τήν ἀνάθεσιν εἰς εἰδικούς, μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν γνωμοδότησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ἀριθμοῦ Μητροῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, προκειμένου νά λάβῃ τεκμηριωμένην ἀπόφασιν.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ



«Επιτομή Ἱεροῦ Πηδαλίου»

Ἡ νεώτερη ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπληρώσεως διακοσίων ἐτῶν ἀπό τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονή προέβη εἰς τήν ἔκδοσιν μιᾶς εὐχρήστου καί συνοπτικῆς ἐκδόσεως τοῦ σημαντικότερου ἔργου τοῦ μεγαλυτέρου διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς νεωτέρας ἱστορικῆς περιόδου.

Ἀξίζει νά παραθέσωμεν τόν Πρόλογον τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ἐκδόσεως Ἱερομονάχου Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ:

Κοινή πεποίθησις τῶν διατριβόντων εἰς τὰ «Νικοδημικά» συγγράμματα καί ἔργα, εἶναι ὅτι τό Ἱερόν Πηδάλιον συγκεντρώνει τό μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον, καί ἀναντίρρητα προσφέρει ὑπηρεσίες σημαντικές καί πολυτίμους στήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τήν συμπλήρωσιν 200 ἐτῶν ἀπό τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἀθωνίτου Διδασκάλου († 1809) ἡ Ἱερά Μονή μας προβαίνει εἰς τήν συντηρικὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ Ἱεροῦ κανονικοῦ αὐτοῦ συγγράμματος, καταχωροῦσα τούς πλέον σημαντικούς Ἱ. Κανόνας, πού ἐγγυῶνται εἰς ὅσους τούς ἐφαρμόζουν τήν ὀρθήν κατεύθυνσιν πρὸς τήν ψυχικήν μας σωτηρίαν. Ἡ ἐπιλογή αὐτή καθίσταται ἀναγκαία, διά νά καταστήτῃ πλέον εὐχρηστος ἡ χρῆσις τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καί τό ἐνδιαφέρον τῶν μελετητῶν νά ἐπικεντρωθῇ εἰς τὰ οὐσιωδέστερα ζητήματα ὀρθῆς πίστεως καί ἐναρέτου Χριστιανικοῦ βιώματος. Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ὅτι τό ὑπερπολύτιμον αὐτό βιβλίον, πού εὐθυγραμμίζει ὁλόκληρον τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας,

Κλῆρον καί Λαόν, εἰς τὰ Ἀποστολικά καί Ἀγιο-Συνοδικὰ βήματα, εἰς τὰς ἡμέρας μας, ὄχι μόνον δέν διδάσκεται ἀλλ' ἀποτελεῖ καί σημεῖον ἀντιλεγόμενον μέ τήν ἐννοιαν, ὅτι ἐκεῖνοι πού τό μελετοῦν, τό διαδίδουν καί ζητοῦν τήν ἐφαρμογὴ τῶν Ἱ. Κανόνων, ἀποξενώνονται καί τίθενται εἰς τό περιθώριον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς» ζωῆς!

Τοὺς Ἱερούς Κανόνας πρὸς εὐχερεστέραν μελέτην, διαχωρίζομεν εἰς τρεῖς κατηγορίας, πού περιλαμβάνονται σέ τρία ἀντίστοιχα κεφάλαια.

Εἰς τό Α' κεφάλαιον, ἀναφέρονται οἱ Κανόνες πού ἀφοροῦν τοὺς Κληρικούς. Εἰς τό Β' κεφάλαιον τοὺς Λαϊκοὺς καί εἰς τό Γ' κεφάλαιον, αὐτοὺς πού συμπεριλαμβάνουν Κλῆρον καί Λαόν. Θά ἦταν παράλειψις ἐάν δέν κλείναμε τήν ἀναφοράν εἰς τοὺς Ἱ. Κανόνας μ' ἓνα Δ' κεφάλαιον καί τελευταῖον, πού ἐπικεντρώνεται εἰς τοὺς πολεμίους τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου καί στίς βαθύτερες αἰτίες, ὅπου οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Προϊστάμενοι, (Ἐπίσκοποι, Ἱεροκλήρυκες, Καθηγούμενοι, Πρεσβύτεροι, Γερόντισσαι, κ.λπ.) στήν πλειοψηφία τους ἐμποδίζουν νά διαδοθῇ τό Ἱερόν καί Κανονικόν αὐτό σύγγραμμα, διά νά καταστήτῃ κτῆμα καί πνευματικὸς φάρος στά πνευματικά των τέκνα.

Ἐλπίζομεν σύν Θεῷ ὅτι καί αὕτη ἡ ἐκδοτικὴ προσπάθεια τῆς Μονῆς μας, πού διατίθεται δωρεάν, μέ τιμητικὴν ἀφιέρωσιν εἰς τόν κοινόν διδάσκαλον τοῦ Γένους μας Νικόδημον τόν Ἀγιορείτην θά ὠφελήσῃ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καί θά μᾶς ὀδηγήσῃ σέ μίαν αὐτοκριτικὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων, οἱ ὅποιοι μᾶς ὑποδεικνύουν τήν ὁδόν πρὸς τήν ψυχικήν μας σωτηρίαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀντώνιος Μοναχός

Τό βιβλίον διατίθεται δωρεάν ἀπὸ τό βιβλιοπωλεῖον «Ἅγιον Ὄρος» Γερανίου 20 Ἀθήνα τηλ. 210 5243275.



ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

Σεβασμιωτάτου εϋχήθηκαν τά δέοντα εις τόν ακατάβλητον ιεράρχη.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Τήν Παρασκευή 2/15 Μαΐου εορτάσθηκε ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος.

❖ Εἰς τό πλαίσιο τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων ὁ ἀκάματος Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος προέστη τό Σάββατο 3/16 Μαΐου τῆς πανηγύρεως τοῦ παλαιφάτου ἱστορικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Τιμοθέου καί Μαύρας Καρύστου.

❖ Χοροστατοῦντος τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου ἐτελέσθη τήν Πέμπτη 8/21 Μαΐου ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ θεολόγου Ἀνάβρας.

❖ Τήν Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ 11/24 Μαΐου προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομ. Ἀκακίου Στάνκοβιτς ἐτελέσθη, μέ μοναστηριακή τάξη καί εὐπρέπεια, ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ.Μ. Ἀγ. Κυρίλλου καί Μεθοδίου Σερβίας.

❖ Ἡ συνύφανσης τῆς ἐορτῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ μετά τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα τήν Τετάρτη 14/27 Μαΐου προσέδωσε ἰδιαίτερα λαμπρότητα εἰς τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἰσιδώρου στό Λόγκ Ἀϊλαντ τῶν Η.Π.Α. Τοῦ ιδιόρρυθμου αὐτοῦ ἐορτασμοῦ συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως καί Χριστοδοῦλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς ὁ κ. Παῦλος.

❖ Ἡ μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου εορτάσθη μέ τήν πρέπουσα μεγαλοπρέπεια τήν Πέμπτη 15/28 Μαΐου εἰς τήν ὁμώνυμο ἀνδρώα Ἱ. Μονή Woodstock Ν.Υ. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ οἰκεῖος ιεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος συνεπικουρούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδοῦλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

❖ Τήν Κυριακή τῶν Ἀγ. Πατέρων 18/31 Μαΐου ἐόρτασε μέ τήν ἀρμόζουσα λαμπρότητα τήν ἐτήσια πανήγυρὶ του ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναὼν Ἀγ. Θεοφώρων Πατέρων Παιανίας. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν του τελέσθηκαν στό πλαίσιο τῆς

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Τά ὀνομαστήρια τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου, ἐγίναν ἀφορμή ὥστε ὁ ἱερός κλῆρος καί τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας νά διαμηνύσουν πρὸς κάθε κατεύθυνση καί ἰδίως πρὸς ὅσους αὐτοκλήτως παρουσιάζονται ὡς σωτήρες τους στήν ἐμμονή τους στίς πατῶες παραδόσεις, τήν προσήλωσή τους στήν Γνήσια Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί τήν ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τοὺς ἀληθινούς καί γνήσιους ποιμένες τους.

Τήν Πέμπτη 1/14 Μαΐου ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τῶν Ἀγ. Ὁσιομαρτύρων Εὐθυμίου, Ἰγνατίου καί Ἀκακίου ἐόρτασε τά ὀνομαστήριά του στήν Ἱ. Μονή Ἀγ. Νικολάου Παιανίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος. Μ' εὐχαριστιακή σύναξη τελέσθηκε στό μεγαλόπρεπο καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου ἐνῶ ὡς συλλειτουργοί παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἰδιαίτερα ὑπῆρξε ἡ συμμετοχή τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πού ἀπό καρδιάς εϋχήθηκαν στόν ἐορτάζοντα παλιό ιεράρχη τό «εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα».

Τήν Κυριακή τῶν Ἀγ. Πάντων 1/14 Ἰουνίου συνέπεσε ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγ. μάρτυρος Ἰουστίνου τό ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας. Ὁ Σεβ. κ. Ἰουστίνος ὡς κτήτωρ καί πνευματικός πατήρ τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσ. Ὀνουφρίου Κερατέας προέστη τῆς θ. Λειτουργίας πού τελέσθηκε στό καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς. Μέ ἐκδηλα αἰσθήματα ἀγάπης καί σεβασμοῦ ὁ ἱερός κλῆρος καί τά πνευματικά τέκνα τοῦ



ιεράς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς εἰς τήν λιτάνευση τῆς ιερῆς εἰκόνος ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος.



❖ Ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγ. Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων ἐώρτασε τήν Τρίτη 20-5/2-6 ὁ Ἱ.Ν. Ἀγ. Νικολάου Π. Ἡρακλείου. Τοῦ ἱεροῦ ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος (φωτ. 1).

❖ Ἡ Ἱερά σκήτη Ἀγ. Πατέρων προβατείου ὄρους Χίου ἐτίμησε μέ ἱερά ἀγρυπνία πού τελέσθηκε σύμφωνα μέ τό τυπικό τοῦ Ὁσ. Παχωμίου τοῦ Χίου τό βράδυ τῆς Δευτέρας 19-5/1-6 τήν μνήμη τῶν πρώτων οἰκητόρων τῶν Ὁσίων Πατέρων Νικήτα, Ἰωάννου καί Ἰωσήφ. Τῆς πανηγυρικῆς ιερᾶς ἀγρυπνίας προέστη ὁ πανοσ. Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιάς.

❖ Μέ τήν πρέπουσα ἐκκλησιαστική εὐπρέπεια ἐορτάσθη τήν Τετάρτη 21-5/3-6 ἡ μνήμη τῶν Ἀγ. ἱσαποστόλων Κων/νου καί Ἑλένης. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου ὡς καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Κων/νου



Ἀσπροπύργου. Στήν μεγαλοπρέπεια τῆς ἐορτῆς συνέβαλε ἡ δυναμική ἐκπροσώπησης τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἡ πάνδημη συμμετοχή τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ὡς ἐπίσης καί ἡ πολιτιστική ἐκδήλωση πού διοργανώθηκε πρόνοια τοῦ ἐξωραϊστικοῦ συλλόγου Α. Φούσας Ἀσπροπύργου. Πρός τιμήν τῶν Ἀγ. ἱσαποστόλων Κων/νου καί Ἑλένης ἐτελέσθη ἱερά ἀγρυπνία στόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Παρθενώνα Ἀγ. Κων/νου καί Ἑλένης Χίου. Τῆς ιερᾶς πανηγύρεως πού τελέσθηκε μέ μοναστηριακή τάξη σύμφωνα μέ τό ἰδιόμορφο κτητορικό τυπικό προέστη ὁ πνευματικός πατήρ τῆς Μονῆς καί Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Σκήτης Ἀγ. Πατέρων Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιάς, Ἱερουργούντος τοῦ Πανοσιολογιτά-



του Ἀρχιμ. Στεφάνου Τσίκουρα ἐτελέσθη ἡ καθιερωμένη ὡς δευτέρα πανήγυρις τοῦ Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Σαντορίνης. Τήν ἐτήσια ἱερά πανήγυρί του ὁμοίως ἐόρτασε καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Κων/νου Βύρωνος.

❖ Μέ ἰδιαίτερη κατάνυξη καί θρησκευτική εὐλάβεια ἀλλά καί μέ τήν σύσσωμη συμμετοχή κλήρου καί λαοῦ ἐορτάσθη ἡ μεγάλη ἐορτή τοῦ Ἀγ. Πνεύματος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς ἱερούργησε εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου. Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας καί εἰς τό πλαίσιο τῆς αὐτῆς



πανηγύρεως ό Σεβ. χοροστάτησε εις Μ. Έσπερινό και έν συνεχεία ήγήθη τής λιτανεύσεως τής ιερής εικόνας (φωτ. 1) ένώ κατά παράκλησίν του εις τούς έορτάζοντες Ί. Ναούς Αγ. Τριάδος Ροδοπόλεως και Λεβαδείας προέστησαν αντίστοιχως εις μέν τόν πρώτον ό Σεβ. Μη-

τροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος (φωτ. 2) εις δέ τόν δεύτερον ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος (φωτ. 3). Κατά τήν κυριώνυμη ήμέρα τής έορτής του Αγ. Πνεύματος ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τής καθιερωμένης ως δευτέρας πανηγύρεως τής Ί. Μονής Φλεβαριωτίσσης Σαλαμίνος (φωτ. 4), ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τής εύχαριστιακής συνάξεως εις τόν έορτάζοντα Ί. Ναόν Αγ. Τριάδος Ροδοπόλεως ένώ ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος ιερούργησε εις τήν λαμπρώς έορτάζουσα Ί. Μονή Αγ. Τριάδος Μενδενίτσης (φωτ. 5). Ό Σεβ. Μητροπολίτης Άττικής και Διαυλείας κ. Ακάκιος προέστη τών έορτίων ιερών ακολουθιών του πανηγυρίζοντος Ί. Ναού Αγ. Τριάδος Ίλισσίων, ένώ τό απόγευμα τής Δευτέρας του Αγ. Πνεύματος έκτός του ως άνω ιεράρχου εις τήν λιτάνευση τής ιερής εικόνας

ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος (φωτ. 6). Μέ συνιερουργία τῶν Παν/των π. Στεφάνου Τσεκούρα καί Προδρόμου Καρακίτσου ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος Ν. Πεντέλης (φωτ. 7). Ὁμοίως λαμπρῶς ἐόρτασαν καί οἱ Ἱ. Ναοί Ἀγ. Τριάδος Τριγλίας, Ὑδραίων καί Αἰγάλεω.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος μετέβη εἰς τὰς Η.Π.Α. διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητρ. Ἀμερικῆς. Ἡ συνεδρίασις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ντιτρόιτ, κατὰ τὸ διήμερον 19-20 Ἀπριλίου (ὁ.έ.) ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ ἐνεκρίθη τὸ τελικόν σχέδιο τροποποιήσεως τοῦ «Συντάγματος» τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ πρὸς συζήτησιν καὶ τελικὴν ἔγκρισιν κατὰ τὴν Κληρικολαϊκὴν Σύναξιν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου (Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων), ἐγένετο συλλεΐτουργον τῶν ἐν Ντιτρόιτ παρόντων κληρικῶν, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστ. κ. Φωτίου, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Σπυρίδωνος.



Ὁ Θεοφιλ. κ. Φώτιος παρέμεινεν εἰς Ντιτρόιτ μέχρι καὶ τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, κατὰ τὴν ὁποίαν πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναός Ἀγ. Νεκταρίου – Ἀγ. Γεωργίου τῆς ἰδίας πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προέστη.



Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, ὁ Θεοφιλέστατος διήλθεν διὰ τῆς Ν. Ὑόρκης ὅπου συμμετέσχε εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀμερικῆς κ. Παύλου καὶ τῇ συμμετοχῇ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΟΝΤΙΩΝ



Μέ κάθε ἐπισημότητα ὁ Δῆμος Ἀσπροπύργου σέ συνεργασία μέ τὰ ποντιακά σωματεῖα καὶ μέ τοὺς φορεῖς τῆς πόλεως ἐτίμησε τὴν Τρίτην 6/19 Μαΐου τὴν ἐπέτειον τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Σύμφωνα μέ τὸ καταρτισθέν πρόγραμμα τὸ πρῶν τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐτελέσθη στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο γιὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ποντιακῆς γενοκτονίας καὶ τίς χιλιάδες τῶν θυμάτων της. Τοῦ ἱεροῦ μνημοσύνου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ ἀκολούθως ἐτέλεσε καὶ τρισάγιο εἰς τὸ μνημεῖο Πεσόντων στὴν πλατεία Γκορυντάς. Ἐν συνεχείᾳ πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων ἀπὸ τίς τοπικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ Ποντιακά σωματεῖα, ὡς ἐπίσης ἡ παρέλασις τῶν σχολείων, ἐνῶ ἄγημα Στρατοῦ καὶ στρατιωτικὴ φιλαρμονικὴ ἀπέδωσαν τιμές. Στίς ἐπετειακὰς αὐτὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις τὸ παρὸν ἔδωσαν οἱ ἐκπρόσωποι πολιτικῶν Νομαρχιακῶν καὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἄλλων τοπικῶν φορέων.



ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ



Όνομαστήρια Σεβ. Αιγικής κ. Ακακίου, Παναγία, 1-5-2009.



Υ.Ν. Αγ. Αθανασίου Ν. Φιλαδέλφειας, 2-5-2009.



Υ. Ναός Αγ. Τιμοθέου και Μαύρας Κορύστου, 3-5-2009.



Υ.Μ. Αγ. Ιωάννου Θεολόγου Ανάβρας, 8-5-2009.



Υ.Μ. Αγ. Κυρίλλου και Μεθοδίου Σερβίας, 11-5-2009.



Υ.Μ. Αναλήψεως Κυρίου Woodstock Ν.Υ., 15-5-2009.